

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ  
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

# **ЗЛАТНИЯТ ЛЪВ НА ЦЪРКВАТА**

**СТЕФАН ГЛАВЧЕВ**

**Книгата е дар от Исус!**

**[www.moriah-servant.org](http://www.moriah-servant.org)**

## СЪДЪРЖАНИЕ

Няколко думи от автора.....	3
1. Насилието като лъвски образ на Злото .....	8
2. Принципи на насилието или кога дяволът се изявява като лъв .....	13
3. Вярата като избор между лъвовете.....	32
4. Отворените врати за човешкия деспотизъм.....	37
5. Вярата на Давид или за защитата от лъва.....	49
6. Вярата на Даниил или за стоенето над лъва .....	58

## НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Братко мой, ти може би вече си прочел достатъчно много християнска литература в живота си и сега, отворил първата страница на тази книга, се питаш какво ли ново ще научиш от нея. Сигурен съм, че заглавието на книгата те е заинтригувало, понеже такива заглавия не може да не извикат интерес в човека. Искам отсега да те предупредя, че съдържанието, което ще прочетеш, не е поредният теологически напън на някой, завършил библейското училище или академия.

Тази книга се роди с болка, с голяма болка. Болка в сърцето ми, събирана в продължение на години. Болка, с която трябваше, израствайки в Духа, да гледам как истините на Библията се превръщат в мираж за много мои братя и сестри. Болка, с която трябваше да прогледна и проумея как на много места свободата в Исус Христос е заменена с робство и непрекословно послушание пред човешки авторитети. Така вътре в мен започна да назрява конфликт. От едната страна на конфликта стоеше Божието Слово, а от другата страна - църквите, които са призвани да бъдат изпълнители и свидетели на това Слово. Дълго време аз не знаех на коя страна да се определя. Дълго време стоях по средата между двете страни, като между чук и наковалня и ударите се сипеха върху сърцето ми. Накрая разбрах, че е невъзможно повече да стоя така. Аз трябваше да направя своя избор, защото Исус искаше това от мен. Така избрах страната на Божието Слово, защото дълбоко в себе си вече бях убеден, че онова, което виждат очите ми, не е онова, което е.

Църквите, които виждаха очите ми, не бяха Църквата, която е!

Съгласи се, че когато имаш един прекрасен оригинал и този оригинал ти разкрива не кой да е, но Сам Бог, то ти не би имал по-важен критерий от това да откриеш оригинала. Така и аз се опитвах да откроя оригинала. Така тази Църква, за която Исус проля Кръвта Си и положи Живота Си, в един момент стана невидима за мен. В първият момент се уплаших, защото реших, че Божият Дух не се движи на земята. Но после дойде съвършеното успокоение и мир.

Бог се движи!

Бог все още се движи!

Бог все още спасява и ще спасява!

Но за разлика от нашия човешки поглед и избор, Той няма много църкви. Той има само една Църква и познава Своите Си овце. Той има само една Църква и овцете в тази Църква Го познават. Не бързай да записваш в тефтерчето си адреса на тази църква, защото тя не е на земята, понеже пребъдва в небесни места с Младоженеца. Ти няма да я намериш в България или Америка, Англия или Франция. Ти няма да я намериш в никой град или село. Ти ще я намериш и ще влееш сърцето си в нея, само, ако имаш вярата да приемеш Христовия поглед и избор. А за този поглед и избор е достатъчно да отвориш библията си на "Песен на песните" и да видиш как там Исус казва:

**"Има шестдесет царици, и осемдесет наложници, и безброй девойки; но една е гълъбицата ми, свършената ми..."**<sup>1</sup>

Ето така, братко, по силата на записаното, днес очите ти ще видят десетки царици и наложници и безброй девойки, но в нито една от тях няма да пребъдва Божието благоволение.

Не те ли учудва това? Не те ли кара да се замислиш? Не те ли кара да разсъдиш трезво, че когато Господ Исус Христос пресее през божествения Си критерий вярата, надеждата, любовта, чистотата, стремленията, святостта и делата на всички църкви, то Той ще прибере при Себе Си и ще дари с обещанията на Завета Си само онези, които е имал основания да нарече **"гълъбицата Ми, свършената Ми"**? Да стоиш ли тогава в църкви-царици и църкви-наложници? Не знаеш ли, че крилата на гълъба се свиват и отпускат безпомощно, когато не е намерил своята гълъбица? Не знаеш ли, че този гълъб няма да полети, ако го затвориш с решетките на земни църкви, станали светски царици? Не знаеш ли, че този гълъб няма да полети, ако вържеш крилата му с въжетата на църкви-наложници? Не знаеш ли, че Святият Дух няма да извърши съдба от Исус вътре в твоето сърце, ако предпочетеш покорството и послушанието пред човеци, а не пред Бога?

Аз исках да разбера всичко това. Аз исках да намеря отговора на въпроса:

---

<sup>1</sup> (Песен на песните 6:8-9)

Кой или какво способства за наличието на много други църкви, освен Църквата на Господ Исус Христос?

Не мисли, че отидох при някой пастор или доктор по теология, за да получа отговор. Нищо подобно. Господ никога не отговаря на човека, ако този човек не е узрял да Му зададе въпроса си. Запомни това! Защото в самото търсене се изявява порива и стремежа на духовния човек. През всички години на вярата ми Исус ме научи да търся Него и да питам Него. А Той, братко мой, има съвършените отговори на всеки въпрос, защото в Него са скрити всички съкровища на мъдростта и познанието.

Искам да знаеш, че аз вече бях написал една книга, изобличаваща фалшива доктрина и това беше книгата **“Златното теле на Църквата”**. Сега, когато в мен се раждаше въпросът кой способства за наличието на много други църкви, освен Истинската, аз знаех, че той не се ражда случайно. Това беше сигнал в сърцето ми, че ще предприема духовно пътуване с моя Спасител, за да даде Той на теб Неговото Си знание, Неговия Си поглед и Неговия Си ум. Когато започнах да разсъждавам в дълбочина за църквите-царици и църквите-наложници и се молах за Божието просветление, Исус хвана духа ми и ме попита:

**“Искаш ли да бъдеш в Моята Съвършена гълъбица? Искаш ли да доведеш братята и сестрите Ми до тази гълъбица? Искаш ли да свалиш воала на онази тайнствена власт на дявола, с която той превръща много църкви в царици и наложници?”**

“Господи Исусе!” - отговорих аз - “Ти не би ми протегнал ръка, ако не виждаше сърцето ми! Ти не би ме извикал при Себе Си, ако в Твоето сърце не гори желанието, което Ти положи в моето сърце! Ти, Господи, сам знаеш, че когато разпалиш Огъня Си в някого, то това е по причина на Твоята Вярност и Благодат и моите усилия не струват нищо.

Моля Те, дай ми Твоето знание и Твоето разбиране, за да го положа в тази книга, защото не искам повече сърцето ми да страда от този остър конфликт между Твоето Слово и църквите...”

**“Правилно го каза!”** - отговори Исус и продължи: **“Защото наистина съществува конфликт между Словото Ми и църквите. Не между Моята Съвършена Църква и Словото Ми, но между онези,**

които са изгубили призванието си да Ме следват и да Ми се покоряват. Такива непременно биват поглъщани от засеняващата власт на падналият херувим Луцифер. Аз веднъж вече ти показах едно от лицата на Моя противник. Сега ти предстои да видиш другото му лице. И това е лицето му на лъв. Ето това лице на лъв поглъща много църкви и те до такава степен са погълнати, защото придават на сатанинското засеняване благородно покритие, за да ги владее един златен лъв, ненаситен да поглъща все повече и повече вярващи сърца.

**Готов ли си да поемеш отговорността за това слово? Готов ли си да претърпиш заради Името Ми гонения, отхвърляне, оплювания, хули и човешка злоба?"**

В този момент Исус ми даде видение. Виждах се, стъпил на една висока скала, а над мен се простираше една цяла километрична грамада от зъбери и скални късове, които водеха още по-нагоре. В един момент, сякаш по Волята на Исус, погледнах надолу. Тогава видях отново километрична грамада от скални зъбери и късове.

Разбираш ли това, братко мой? Разбираш ли, че духовно приличах на алпинист, който е стигнал донякъде, но все още не е покорил върха?

Нещо повече - гледайки грамадата над мен аз вече знаех, че едва ли бих го покорил някога. Тогава отговорих на Исус:

"Господи, състоянието ми е такова, че всяко отстъпление е равносилно на сигурна смърт. Ето защо аз няма да се откажа да Те следвам, каквото и да ми коства това. Същевременно вече зная, че и никога няма да покоря върха, който Ти откриваш пред погледа на сърцето ми..."

А Исус каза:

**"Точно така е! Аз съм Онзи безкрай, в Който ако се взираш и към Когото, ако се стремиш, винаги ще спечелваш Божието благоволение. Но ако само си помислиш, че си Го покорил, то вече ще си твърде далеч от Него. Пригответи се да видиш как падналият херувим засенява с лицето си на лъв, а след това запиши това на книга. Така прочелият Словото Ми в тази книга ще има знанието и представата защо много църкви се превръщат в царици и**

**наложници и отпадат от Спасителния Ми план. Едновременно с това Аз ще заредя словото Си в тази книга с Моето помазание, което е силно да счупи зъбите на този лъв и да извади от челюстите му всички негови пленници и жертви...”**

След видението и разговора ми с Исус аз усетих в сърцето си прилив на Сила и Дух и седнах, за да запиша всичките думи, които получих от Господа. Искам да знаеш, че нищо от записаното в тази книга, не е плод на човешки усилия и не е заплащано от човеци. Не е по силите на никой човек да застане пред лицата на херувима Луцифер и да започне да ги изобличава с Божието огнено помазание. И когато днес Исус протяга ръка към църквите, Той я протяга не защото някой Му я дърпа, а защото живеем в последните дни преди свършека на света, когато дяволът е станал невидим хищник пред сърцата на много човеци, а Божията Милост иска да ги спаси. Вярвам, че когато прочетеш тази книга, тези думи ще направят съдба в твоето сърце, както и в сърцето на всеки, който повярва и приеме Божиите думи в това Слово. Амин и Амин!

## 1. НАСИЛИЕТО КАТО ЛЪВСКИ ОБРАЗ НА ЗЛОТО

Насилието, братко, има много измерения и лица. Няма човек на земята, който да не се е сблъсквал с някакво лице на насилията. Всеки ден ни заливат огромни потоци от насилията и ние вече сме ги приели за естествен печат на света, в който живеем. Но колкото различни да са въплъщенията на насилията, те всички имат обща основа и ненарушима закономерност. Затова първото знание, което искам да получиш в тази тема, е да приемеш, че:

Насилието е натиск против волята на личността!

Всеки човек има сърце и в това сърце живее неговата воля. Тази воля има проекция в неговите желания, стремежи, поведение, мотивация. Когато една воля приема друга воля, тогава е налице съгласие, тоест, хармония и мир между хората. Да, но очите ти ще видят много повече не мирът и хармонията, а нещо друго. Ще видят сблъсък между различни убеждения и воли, ще видят конфликти и скандали, ще видят караници и свади. С една дума - ти ще станеш свидетел на това, как зад един невидим параван стои дяволът и противопоставя човек на човека, хората на хора, за да покълват омразата и недоверието, отмъстителността и злобата. И най-вече - насилията. А сега помисли, че когато една воля не може да намери съгласие с друга воля, то тогава е възможно тя да употреби сила, за да се наложи над другата. Ето това налагане със сила от една воля върху друга. Словото Божие ни разкрива като насилията.

Бог има много символи в Словото Си. И зад всеки символ по особено убедителен и категоричен начин се разкриват определени духовни реалности, за да стане четящият мъдър и да опази нозете си от пътищата на всяко зло. Както се убеждаваш от заглавието на тази първа тема, аз ще разгледам насилията не като какъв да е символ, но като лъвски образ на Злото. Бог има причини да олицетворява насилията на дявола именно с образа на лъв.

Къде са скрити тези причини?

Преди да ти отговоря на този въпрос искам да знаеш, че дълго време в мен представата за лъва е била продиктувана от чувства на уважение и



симпатия към това животно. То е твърде често експлоатирано като символ и това не е случайно. Аз приемах лъва като символ на благородство. Той има такава чудесна осанка.

Но дали само благородството или осанката на лъва карат хората да го възприемат положително? Дали той не притежава други качества, които да ужасяват?

Преди време Бог ми даде възможност да гледам по телевизията предаване на "Нешънъл Джиографик", свързано с живота в джунглата. Там камерата на оператора следеше живота на едно лъвско семейство. Лъвовете в това семейство се излежаваха по клоните на боабаб и се прозяваха в някакво царско блаженство. В това време животните на джунглата - зебри, носорози, жирафи и антилопи отиваха на водопой. Ти със сигурност си гледал такива предавания и затова аз няма да се впускам в подробности. Интересното стана тогава, когато два лъва тръгнаха към водопоя. Като по даден сигнал всички животни ги усетиха и се разбягаха в ужасна паника. Зебрите на една страна, антилопите на друга. Тогава започна големият лов. Лъвовете просто си набелязаха две антилопи за плячка и си ги подгониха с царствен тръс и величие. Колкото и да бягаха красивите антилопи, лъвовете ги настигнаха и с мощни скокове скочиха върху тях, като за част от секундата забиха зъбите си в шията им и ги повалиха на земята. В този момент около двата лъва дойде цялото семейство лъвове. Малките лъвчета се качиха върху все още потреперващите трупове на антилопите и започнаха да ги разкъсват. Повярвай ми, че чувството ми от наблюдавания лов беше ужасно и покъртително. Ужасно не толкова от естественото ежедневие на една джунгла, където всеки ден се раждат и умират стотици животни. Ужасно от безпомощността на онези животни, които не могат да се противопоставят на лъва.

А сега братко имай вярата да си представиш каква е силата на един паднал херувим, повлякъл след себе си една трета от Небесните ангели.

Каква е силата му върху онези, които живеят в грех и заблуда? Каква е силата му върху онези, които нямат защитата на Бога върху живота и сърцата си? Няма ли тогава този паднал херувим да употреби във властта си и силата си онова, което има?

А херувимът Луцифер има четири лица и едно от тези лица е лицето на лъв. Виж как в "Книгата на пророк Езекиил" е описано устройството на херувимите:

**"А колкото за изгледа на лицата им, той беше като човешко лице; и четирите имаха лъвово лице от дясната страна; и четирите имаха волско лице от лявата; и четирите имаха орлово лице..."**<sup>2</sup>

Както забелязваш, едно от лицата на херувимите е лъвското и то е разположено от дясната им страна. Тази дясна страна отговаря на десницата, сиреч, на силата, която притежава един херувим.

Какъв ще е тогава този свят, който е предаден на Луцифер за владение? Не е ли той една джунгла, където всеки ден дяволът излиза на лов, за да погуби не един, не двама, но стотици хиляди души на ден?

Може би ще кажеш, че нямаш проблем, защото си повярвал в Бога и Той е твоята защита. Сигурно е точно така, както казваш, но помисли, че амбициите на един такъв духовен лъв няма да бъдат само върху онези, които са му пред погледа и в лапите. Библията категорично ти разкрива дявола като лъв с хищни инстинкти и казва за него:

**"Седи в засада, в селата, в скришни места, за да убие невинния; очите му са насочени тайно против безпомощния. Причаква скришно като лъв в рова си; причаква, за да грабне сиромаша; грабва сиромаша, като го влачи в мрежата си. Навежда се, снишава се и безпомощните падат в ноктите му. Казва в сърцето си: Бог е забравил, скрил е лицето Си, никога няма да види..."**<sup>3</sup>

Забелязваш ли, че лъвът иска да убие невинния и очите му са насочени тайно против безпомощния? И ако за безпомощния нещата са оправдани, понеже е без помощ и няма Силата на Святия Дух, то какво ще кажеш за невинния? Не е ли невинен в Божиите очи онзи, чиито грехове са били покрити от Кръвта на Исус? И какво ще кажеш за сиромаша? За човеци без пари ли говори тук Словото? Не иска ли псаломът да ти покаже, че когато някой няма богатството на Христовата премъдрост и Светлина, той е уязвим за дявола, понеже е сиромаш в небесните неща?

---

<sup>2</sup> (Езекиил 1:10)

<sup>3</sup> (Псалом 10:8-11)

Защото Бог ми откри, че именно такива сиромаси са най-често прицел на дявола. Такива сиромаси не могат да разпознаят лукавите маски на Сатана и бързо биват поглъщани. Затова Апостол Петър напомня на всички ни:

**“Бъдете трезвени, будни. Противникът ви дяволът като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. Съпротивете се нему, стоейки твърди във вярата...”**<sup>4</sup>

Ти трябва да стоиш твърд във вярата, за да не те погълне дяволът с онова негово лице, което Библията ти разкрива като лице на лъв. Но какво значи да стоиш твърд във вярата? Знаеш ли колко малко християни ще ти отговорят на този въпрос?

Защото твърдостта на твоята вяра е единственото условие, което те пази да не се разклатиш. Защото твърдостта е свидетел, че духовният ти дом има за основа канара.

А Канарата е Христос! Само Тази Канара може да извърши съвършени дела в теб. И за Силата, която тази Канара притежава, Апостол Яков казва:

**“А твърдостта (Канарата) нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък...”**<sup>5</sup>

Забеляваш ли как Апостолът набляга на това, че трябва да останем цели? Когато лъвът скочи върху някого, той цял ли ще остане? Няма ли да изгуби я ръка, я крак или дори целия си живот? Сега разбираш ли, че за да те погълне, дяволът ще направи всичко възможно да подмени твоята основа, сиреч Канарата на вярата ти? И ако ти не си твърд във вярата, тоест, ако Исус не е основата на живота ти, то ще бъдеш уязвим именно в твърдостта. Спомни си с какво определение за насилието започнах тази тема. Нека отново го запиша:

Насилието е натиск против волята на личността!

А сега помисли, че дяволът винаги ще упражнява натиск върху човешката воля, така, както лъвът винаги ще убива животни, за да задоволи апетита си и силата си. Ти непременно можеш да видиш как лъв убива животно с един замах на лапата си или един удар на опашката си. Но ти никога няма да видиш нито един лъв, който да е забил ноктите си в

---

<sup>4</sup> (I Петрово 5:8)

<sup>5</sup> (Яков 1:4)

Канара! Самата мисъл да забие ноктите си в Канара е доста чужда на лъва. Той по-скоро ще си разрани лапите или ще си счупи зъбите, отколкото да повреди Канарата. Сега разбираш ли защо Апостол Петър ти казва за лъвските амбиции на дявола:

**“Съпротивете се нему, стоейки твърди във вярата...”**

Естествено, защото в тази твърдост Сатана ще разпознае не слабата човешка воля, но Божията Всемогъща Воля. Защото няма демон под небесата, на земята или под земята, който да рискува да забива ноктите си в Канара. Ето затова отново ти повтарям, че дяволът ще направи всичко възможно да подмени основата ти, сиреч Канарата на вярата ти. Затова Бог иска да бъдеш трезвен и буден, защото в пиянство и спане човек изгубва Канарата и става открит за хищните апетити на лукавия.

След казаното дотук искам да премина към разглеждането на някои най-важни принципи на насилието, свързани с разпознаването на лъва, за които ще разсъждаваме.

## **2. ПРИНЦИПИ НА НАСИЛИЕТО ИЛИ КОГА ДЯВОЛЪТ СЕ ИЗЯВЯВА КАТО ЛЪВ**

Атаките на дявола с лицето му на лъв са свързани с някои принципи. Принципи, в които насилието вирее и действа. Исус ми показва тези принципи и аз сега ще ги изложа пред теб, а след това в отделни глави ще разгледам най-драстичните проявления на тези принципи.

Нека започна тяхното разглеждане.

**Първи принцип: Когато волята на човека не е съгласна с волята на дявола, то върху човешкото сърце се упражнява насилие от дявола.**

Как да разбираш този принцип?

Именно така, че дяволът винаги е мотивиран да убие човека, независимо от начина и средствата, с които го прави. Никой човек не се ражда като насилник и престъпник. Никой човек не се ражда като убиец и лъжец. Но когато през целия си живот човешкото сърце ежедневно бива напоявано с насилието, което наблюдава, то в това сърце се сеят семена, които след известно време покълват, за да стане човекът един черен плевел с прегоряла съвест, без скрупули и задръжки. Всеки човек има дадена по рождение духовна защита от Бога. Тази защита отговаря на неговата съвест, тоест, способността да се улавят божествените принципи на Доброто. Това Добро е волята на човека. Но същото това Добро е твърде уязвимо, понеже съвестта отслабва поради натиска на греховната и себична плът. Така, когато човешкото сърце се опита да бъде в опозиция на дяволското внушение, Сатана насила принуждава човека да извърши волята му, която е волята на греха. И в това отношение дяволът винаги се изявява като лъв. Виж как Апостол Павел е разбрал и усетил насилието от дявола върху волята на личния си дух:

**“Защото не зная какво правя: понеже не върша това, което искам; но онова което мразя, него върша. Обаче, ако върша, това**

**което не искам, съгласен съм със закона, че е добър. Затова не аз сега върша това, но грехът, който живее в мене. Защото знам, че в мене, сиреч в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам; но не и сила да го върша. Защото не върша доброто, което желая, но злото, което не желая, него върша. Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее в мене. И тъй, намирам този закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близо. Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон; но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми, и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт? Благодарение Богу! има избавление чрез Исуса Христа, нашия Господ. И тъй, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с плътта – на греховния закон...”<sup>6</sup>**

Виждаш ли как Павел ти разкрива насиетието на дявола? Защото този дявол използва не нещо друго, но греховния закон в плътските части на човека, който воюва против съвестта, която е законът на ума, за да пороби човека. Така, братко мой, разбираш, че грехът и греховната природа на човека винаги отварят врата за насиетието на дявола. И нещата биха били безкрайно трагични, ако го нямаше избавлението чрез Исус Христос. Защото нашата лична човешка сила е по-слаба от силата на греха и именно този грях упражнява насиение върху умовете ни и съвестта ни. Всичко това трябва да ти покаже колко е силно лицето на лъв, с което Сатана засенява човеците в този свят. Независимо дали си съгласен с дявола или не, той упражнява насиетието си върху човека именно чрез греховното естество, под което човекът е поробен. Затова единственият Спасителен изход за всеки човек, единствената ефективна духовна защита е скриването на човека в Божията Благодат чрез вяра в Господ Исус Христос.

А сега виж втория принцип.

---

<sup>6</sup> (Римляни 7:15-25)

**Втори принцип: Насилието на дявола е натиск върху волята на човека, но не и върху Волята на Бога!**

Аз вече имах възможността да ти спомена, че лъвът никога няма да забие ноктите си върху Канара. Ето затова, като най-важна стъпка в твоя живот е покоряването ти на Божията Воля. Спомни си как Исус ни каза да се молим на Небесния Отец:

**“Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята...”**<sup>7</sup>

Забеляваш ли, че Исус иска Волята на Отца да бъде както на Небето, така и на земята? Защо не се получава това на практика? Защо този прекрасен и съвършен стих сякаш не действа, та да се отваря врата за хищните зъби на лъва в църквите?

Преди всичко, братко мой, свалянето на Божията Воля на земята изисква поредица от стъпки. Стъпки, както в живота на Църквата, така и лично в твоя живот за Исус. Защото Божията Воля на земята е едва третата стъпка, но преди нея има други две. Виж тези стъпки и ги разбери:

Първа стъпка: **“Да се свети Твоето име...”**

Втора стъпка: **“Да дойде Твоето царство...”**

Трета стъпка: **“Да бъде Твоята Воля...”**

Осветихме ли ние Името на Отца сред нас? Станахме ли Свети в обходата си, в мислите си, в поривите и надеждите си?

Защото не е достатъчно да си християнин, сиреч, човек, имащ Името на Бога в сърцето си. Това Име не идва в нас като някакъв етикет. Това Име идва, за да Го осветим с живота си. И ако сме Го осветили, то тогава Исус Христос, Който е Съвършеното въплъщение на Божието Име на земята, непременно ще е възцарен в сърцата ни. Той ще е Царят на Божието Царство, което е дошло сред нас. Той ще е Авторитетът, пред Който ще коленичат всички други авторитети. Той ще е единствената причина за всичко и всички. А това лъвско лице на дявола, за което съм започнал да ти говоря в тази книга, ще е само един спомен, защото

---

<sup>7</sup> (Матей 6:9-10)

християните ще са покорили третата стъпка, а именно съвършеното изпълняване на Божията Воля!

Сега разбираш ли, че когато тръгнеш да осветяваш Името на Отца и да сваляш Неговото Царство на земята, то целият ад ще се обърне против теб, защото правиш не нещо друго, но запушваш устата на лъва и го лишаваш от хилядолетния му лов. Понеже насилието на дявола затова е насилие понеже неговата сила смачква силата на естествените човеци, които поради греха са със слабо естество, със слаби духовни устои. Защото насилието е тържеството на една сила над друга сила, по-слаба от нея. Но там, където е Божията Сила, е невъзможно упражняването на каквото и да било насилие!

**“Господ е Духът; и гдето е Господният Дух, там е свобода...”**<sup>8</sup>

Запомни това, което ти казвам тук, понеже не е мое знание, но искрици от скритото на Бога знание.

**Трети принцип: Отстояването на Божията Воля ликвидира всяка възможност за насилие от дявола.**

Този принцип е едно продължение на предишния, защото именно в отстояването на Божията Воля се крие съвършената защита на човека. Това отстояване е равносилно на обличане с Господ Исус Христос при което лъвовете на лукавия изгубват всякаква решителност не просто да атакуват християнина, но дори да си помислят да го направят. Моля те още веднъж да забележиш, че става дума за отстояване на Божията Воля, а не просто за стоене в нея. Отстояването е пребъдването с цената на целия живот, а не просто духовен експеримент за една седмица. Защото когато стоиш в Бога, ти си като пръчка на Лозата. Но една пръчка не просто стои. Една пръчка не просто дава плод. Виж какви думи ти дава Исус! Думи не за стоене, но за отстояване! Думи, не за да бъдеш, но да пребъдваш:

**“Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене. Аз съм лозата, вие сте пръчките;**

---

<sup>8</sup> (II Коринтяни 3:17)



**който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото отделени от Мене, не можете да сторите нищо. Ако някой не пребъде в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; и събират ги, та ги хвърлят в огъня, и те изгарят...”**<sup>9</sup>

Запомни тези напътствия на Исус, защото при хора, които са били на Лозата, но са отпаднали от Нея, дяволът идва с много по-голяма сила и ярост и просто ги поглъща като лъв.

**Четвърти принцип: Всяко покоряване на волята на човеци, което влиза в конфликт с Волята на Бога, подменя основата на вярата и прави вярата на християнина уязвима от насилието на дявола.**

Забележи добре този четвърти принцип, защото тук, в това отношение, се препъват най-много християни. Волята на човеците е човешка воля и като такава тя е уязвима от дявола. Това обикновено е плътска или душевна воля, имаща за съветник човешкия егоизъм. Тази воля има своя измислена “троица”, която е “аз, мене, моето”. А волята, освен всичко друго е духовно присъствие, изява на духа, който стои зад нея. Ти сам прецени какво ще се случи с теб, ако се откажеш от защитата на Канарата, излезеш от нея и отидеш под рехавата и безсилна човешка воля. По-нататък, когато говоря за отворените врати на човешкия деспотизъм, ти ще разбереш повече за коварството, което се крие в покоряването пред човеци, но тук просто искам да ти напомня категоричната позиция на Божието Слово. Защото това Слово казва за всеки от нас:

**“С цена сте били купени; не ставайте роби на човеци...”**<sup>10</sup>

Какво значи да станеш роб на човек?

Това значи да започнеш последователно да изпълняваш неговите изисквания и заповеди, желаниа и намерения. Но тогава ти си станал роб на този човек, понеже той веднъж е ограбил свободата, която имаш в Исус, втори път е победил сърдечните ти убеждения. А тогава...

---

<sup>9</sup> (Йоан 15:4-6)

<sup>10</sup> (I Коринтяни 7:23)

**“...от каквото е победен някой, на това и роб става...”**<sup>11</sup>

Когато започнеш духовно да изпитваш състоянието на църквите ти с болка ще забележиш, че на много места вярващите стават роби на човеци. Роби на човешки авторитети, на човешки доктрини, на човешки мнения. Такива църкви са се превърнали в най-апетитни резервати за лъвовете на Луцифер. И така, както при един резерват има ограждения, показващи, че е затворен резерват, за да не могат случайни хора да попаднат там, така и църквите, в които надделяват човешките авторитети, стават затворени общества. Такива църкви са със затворени врати за останалите. Причината да са затворени е скрита в безпокойството на Луцифер да не би отнякъде да се появи човек, вършещ Божията Воля, който може да разгони лъвовете му.

В продължение на много месеци и дори години аз се подавах на една депресия, която искаше да унищожи душата ми. Тази депресия се появяваше винаги, когато се опитвах да си отговоря на болезнения въпрос защо братя и сестри, с които Бог ми е давал съвършено общение, в един момент се отказваха от контакта си с мен и изобщо забравяха за чудесната Благодат, която Исус е изливал, когато сме били събрани в Неговото Име. Тогава аз виках към Бога, плачех пред Бога и исках да ми върне общението и обичта на тези хора. Но те никога повече не се връщаха. Нямащ Божията пълнота аз измъчвах сърцето си, защото не можех да разбера какво всъщност става. Един ден Исус ми каза:

**“Ако вярваш в Мен ти си длъжен да повярваш на всичко, което съм ти говорил и ще ти говоря. Аз не обещах на пророците Си пътища, постлани с рози. Аз не обещах на пророците Си одобрение от човеци. Аз им обещах гонение, оплюване, омраза и отхвърляне на името им като лошо, поради Мене.**

**Как искаш някой да те приеме в родината ти, след като никой пророк не е приет в родината си? Как искаш да те приемат хора, на които им е по-скъпо човешкото одобрение от Божието? Как искаш да задържиш връзките и контактите си с човеци, които доброволно слагат главите и сърцата си в устата на лъва? Как искаш някой да**

---

<sup>11</sup> (II Петрово 2:19)

се страхува от лъва, а едновременно с това да се страхува и от Бога? Не разбираш ли, че ще те приемат само тези, които търсят Небесното отечество, защото такива не живеят в родината си, а в Небето. Не разбираш ли, че ако повечето пастири не те приемат, то е по причина, че са станали несмислени и тъпи в разбиране, защото са решили, че в Небесната Йерархия Божият пророк трябва да стои под шапката на пастир.

**Аз мразя тази лъжа!**

Аз не съм вдъхновявал тази човешка доктрина! Тя е мерзост пред очите Ми! Защото Аз дадох на едни да бъдат Апостоли, а на други да бъдат пророци, на трети - благовестители, на четвърти - пастири и на пети - учители.

Как иска този, който е четвърти в божествената теокрация, да сложи под властта си втория? Как иска един пастир да стане диригент на устата на пророка? Не е ли тогава този пастир уловен от лъв на Луцифер, който го подбужда в бунт против Божията Воля и съвършена наредба за Храма? И не знаят ли вярващите, че пророци, които са се поставили в услуга на пастири, са лъжепророци, пророкуващи видения от собственото си сърце и готови да угодят на кранчето за заплати? Не знаете ли, че където няма пророческо видение хората се разюздават? Не видяхте ли и не проумяхте ли, че Израил изля златното теле точно тогава, когато Пророк Моисей отиде на планината при Отца Ми? Защото между Мен и пророците Ми няма никакво посредничество от каквато и да е човешка или религиозна власт. Моите пророци са слугите на Отца Ми, които Той изпраща към поканените. И далеч да бъде от слугите Ми това - да се покоряват на поканените. Колкото до останалите, които сега се страхуват от човешките авторитети и не приемат словото, което ти давам, те ще те приемат отпосле, когато Моите избличения оголят лукавия и свалят маските му, с които лъже църквите. Но тогава те вече ще са изгубили наградата на пророка, защото не са приели пророк в името на пророк, но са се покорявали на човек в името на човешкия деспотизъм..."

Тези думи на моя Спасител успокоиха духа ми и подкрепиха сърцето ми. Тогава разбрах, че не трябва да спирам да пиша, нито пък някога повече да търся душевни контакти, защото такива в крайна сметка се оказват слаби като паяжината, която и най-малкото течение е способно да разкъса. Разбрах също, че малкото верни човеци, дадени от Бога, струват повече от големите мнозинства, блъскани и завличани от всяка фалшива доктрина. Изобщо имай вяра да забележиш всичко това, защото то наистина е най-голямата болест в църквите на последното време. Защото в такива църкви, които отхвърлят Божия глас, а се покоряват на човешкия, са най-явни двете половини:

Три-четири млади лъва и цяла дузина жертви!

Трагичното в цялото положение е това, че за лъва няма нищо по-приятно от плячка, която се радва, докато той я разкъсва. Така и в тези църкви, за които ти говоря, вярващите се радват, защото са излъгани, че всичко, което правят в името на човека, уж го правят в Името на Бога. Вярващите в такива църкви живеят със заблудата, че са отделени и избрани от останалите за "посвещението", което ще им се даде. Но коя от тези жертви ще разбере, че Исус не благоволи в затворени резервати, но в църкви с отворени врати:

**"Това казва Светият, истинският, у Когото е Давидовият ключ; който отваря, и никой няма да затвори; и затваря, и никой не отваря. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата, които никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, пак си опазил Моето слово, и не си се отрекъл от името Ми..."**<sup>12</sup>

По-нататък в тази книга, когато говоря за вратата на Давид, ти ще разбереш защо Исус се определя като Оня, у Когото е Давидовия ключ и ще вземеш същия този ключ, за да започнеш да отваряш вратите на църквите за пълната изява на Божията Воля. Колкото до тези, които веднъж са били уловени от човешки авторитети и не желаят да се разделят с тях, то такива братко сами слагат главите си в устата на лъва. Това са хора без Силата на Бога, хора с ленив дух, които вече са се уплашили от

---

<sup>12</sup> (Откровение 3:7-8)

лъва и не са готови дори да гъкнат против него. Както недвусмислено казва това и стихът от "Притчи":

**"Ленивецът казва: Лъв има вън! Ще бъда убит всред улиците..."**<sup>13</sup>

Как няма да бъдеш убит, след като си забравил Кой е Сила на сърцето ти? Може ли такъв ленивец да върши Божията Воля, след като вече е решил, че само дори да направи крачка навън от контрола на човешките авторитети, той ще бъде убит?

Когато питах Исус как християнинът може да разбере дали е жертва на лъв или стои в Божията Воля, Той ми каза:

**"Когато Аз дойда в сърцето ти, тогава Любовта на Бога е изпълнила духа ти и Светлината Му е просветлила очите ти. В тази Любов и Светлина няма място за насилието на дявола. Както сам си забелязал от филма с лъвовете, който си гледал, всяко появяване на кръвожаден звяр около животните ги кара да се страхуват. Страхът е естествена реакция на човешкия дух. Но в Моята Любов и Светлина няма страх. Затова кажи на братята и сестрите Ми, че всеки, който говори от Моето Име, но не внушава Моя мир и пълнота, а вместо това докарва в сърцата страх, вече е бил посочен от дявола да проявява образа му на лъв. Затова страхът от такъв човек ще свидетелства на вярващото сърце, че не Аз, но кръвожаден звяр се е настанил в сърцето на подобен служител. Друг е въпросът, че когато се появи Моето Присъствие, тогава демоните на лукавия проявяват панически страх и бягат. Ти вярваш, че Аз съм твоят Бог. И бесовете вярват и треперят. Но който вярва, че човекът до него е бог, той ще изпитва страх от лъва на Луцифер, покорил този човек. Изпитвайте себе си дали стоите във вярата, защото ако не сте във вярата, то непременно ще сте в устата на лъва..."**

Сега разбираш ли, братко мой, че човешкото сърце е твърде апетитна хапка за дявола и той никога не се отказва да преследва това сърце и да търси начин да го погълне. Апостол Петър ни казва, че **"дяволът като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне"**. Не просто като лъв, но като рикаещ лъв.

---

<sup>13</sup> (Притчи 22:13)

Знаеш ли ти кой лъв рикае?

Това е онзи лъв, който никога не се наяжда и не е доволен от изяденото, но е нещастен поради неизяденото. Запомни, че дяволът никога не е щастлив, поради онези, които е убил. Той е нещастен поради онези, които не е убил. Ето затова те моля от цялото си сърце – бъди твърд във вярата, бъди трезвен и буден, за да усетиш и изгониш лъва дори тогава, когато безшумно се присламчва към сърцето ти. А сега виж петия принцип.

**Пети принцип: Гонението, което преживяват последователите на Исус, не е насилие, но безсилие на дявола.**

Искам да се научиш да правиш разлика между насилие и безсилие. Атаките на дявола може да са проява на насилие, но също така могат да бъдат и изява на безсилие. Аз и ти сме повярвали в един прекрасен Бог. Аз и ти сме повярвали в най-силния и най-могъщ Мъж на Вселената - Исус Христос от Назарет. Той слезе от Небето и прие образ на Човек, за да ни заведе при Отца. И можеш ли сега да си представиш, че Божият Агнец Исус Христос е едно слабо и хилаво агне, с което лъвовете на Луцифер са решили да закусват? Защото непознаването на Божието Слово отваря врати и за такива внушения. Исус беше гонен. И ние, последователите Му, също ще бъдем гонени. Но това, че сме гонени, не означава, че сме плячка на лъва, но по-скоро - заплаха на неговата територия. Нека ти припомня думите на Исус към Апостолите:

**“Помнете думата, която ви казах, слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят...”** <sup>14</sup>

А сега помисли.

От кого беше гонен Исус? И от кого ще бъдем гонени ние?

От дявола ли?

Ами че той трепери от Божиите помазаници!

Дяволът знае кой е Исус и не може дори да си помисли да Го гони.

Самите демони на Сатана крещяха:

**“Познаваме Те кой Си Ти, Светият Божий...”**

---

<sup>14</sup> (Йоан 15:20)

Дяволът знае онези, които са Исус Христови и също не може дори да си помисли, че ще ги гони. Спомни си тук как демонът заяви на синовете на Скева:

**“Исуса признавам и Павла зная...”**

Кой тогава ще гони Исус? Кой ще гони и нас?

Естествено - онзи, който не знае кой е Исус, нито пък кои са Неговите. Ето, именно тук, се проявява безсилието на дявола пред Бога и Божиите. Защото той ще извика омраза и нетърпимост в човеци към Исус Христос и Исус Христовите, тоест, ще накара такива да изгонят Помазаника и Божиите помазаници, за да продължи лъвът спокойно да ловува.

Когато Исус ми показва всичко това от духовния свят, то беше смешно, но и много печално. Тогава отново имах видение от Бога. Видях страшна джунгла, в която беше пълно със стотици хиляди животни. Тези животни имаха по себе си следи от ухапвания. На някои от тях дори им липсваха цели телесни органи. Тази джунгла се разтърсваше от ужасния рев на лъв. Той ходеше сред животните и те навеждаха главите си пред осанката му. Зад него, строени в редици, го следваха млади лъвчета с озъбени муцуни. Лъвът убиваше с един замах всяко животно, което решаваше да убие. Той дори не бе гладен, а по-скоро убиваше за удоволствие. Но младите лъвовете след него се струпваха над труповете на убитите животни и с див крясък ги доразкъсваха и изяждаха. Тогава Бог ми каза, че този лъв е дяволът, а младите лъвчета след него - неговите служители. Нещо повече - аз усетих как в сърцето ми нахлу Божията болка и Гняв и в един миг вътре в мен пулсираха огнените думи на Всевишния против насилника и всичките му насилници:

**“Где е ровът на лъвовете, и мястото, гдето младите лъвовете се хранеха, гдето ходеха лъвът, лъвицата и лъвчето, и нямаше кой да ги плаши? Где е лъвът, който разкъсваше доволно за лъвчетата си, даваше за лъвиците си, и пълнеше пещерите си с плячка и рововете си с грабеж? Ето, Аз съм против тебе, казва Господ на Силите; ще изгоря колесниците ѝ (служенията на отстъпилата църква-блудница) **всред дим, и мечът ще изпояде младите ти лъвовете...**”**<sup>15</sup>

---

<sup>15</sup> (Наум 2:11-13)

А сега нека ти помогна да разбереш видението, което имах. Спомни си как Исус говореше за осъждението, като казваше:

**“И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и човечите обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му...”**<sup>16</sup>

Какво значи да обикнеш тъмнината повече от светлината?

Не е ли това някой да обикне дявола повече от Бога?

А сега си представи тази джунгла с много животни. Виж как всичките животни до едно хвалят и превъзнасят царя лъв. Всяко от животните има поражения от този цар. Всяко от тези животни е виждало как царят му поглъща себеподобните му. Всяко от тези животни знае, че ще дойде и неговия ден, когато ще бъде разкъсано от челюстите на царя си и довършено от младите му лъвове. И въпреки това всички тези животни викат във възторг и хвалят кръвожадения си цар и неговите служители. А сега си представи как един ден в тази джунгла идва Ловец, който иска да убие лъва, да разгони младите му лъвчета и да освободи животните. Той идва и им казва:

**“Докога ще се оставяте да бъдете разкъсвани? Докога ще умираете от раните си? Докога ще търпите един звяр да убива малките ви и да изгризва костите ви? Докога ще се покорявате на младите лъвове на царя си. Повярвайте в Мен, защото Аз победих този лъв и дойдох да ви дам вечен живот. Живот без насилие от лъвове...”**

В този момент става нещо чудно. Хем смешно, хем трагично и печално. Изправят се значи тези жалки животни и започват да ръмжат и крещят против ловеца.

“Махай се, не ни трябваш! Остави ни на лъва да ни изяде! Остави ни на младите му лъвчета да ни доразкъсат... Това е доктринално! Ние си харесваме това! Ние си обичаме лъва и издигаме неговите млади лъвчета! Защото няма друг с такива страшни и величествени зъби като неговите!”

---

<sup>16</sup> (Йоан 3:19-20)



И след това цялото това множество животни се втурва против Ловеца, за да Го изгони от пределите си.

Какво ли е карало тези животни да се кланят на служителите на лъва?

Какво ли им е липсвало на тези животни, за да гонят освободителя си?

Ето какво!

Липсвал е разумът!

Така и днес, човеци без разум, станали като животни, осъществяват безсилието на лъва, гонейки Божиите помазаници и не искат да излязат вън от властта на лъва. Виж колко точно ги е видял Апостол Петър:

**“Тия, обаче, като животни без разум, естествено родени, за да бъдат ловени и изстребвани, хулят за неща, които не знаят, и ще погинат в своя разврат, приближаващи да получат заплатата на неправдата - люде, които считат за удоволствие да разкошават денем. Те са петна и позор; наслаждават се на примамките си, когато са на угощение при вас; очите им са пълни с блудство и с непрестанен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са предадени на проклетия...”**<sup>17</sup>

Забележи, че Божието Слово определя такива, като **“естествено родени, за да бъдат ловени и изстребвани...”**

Кой ли ще лови такива, за да ги изстребва? Няма ли това да е лъвът?

И знаеш ли защо успява да ги излови и изстреби?

Именно защото не са родени от Бога, но са **“естествено родени”**, тоест, покорили са се на словото, проповедите и доктрините на естествени човеци.

Но приема ли естественият човек Божия Дух?

Готов ли е естественият човек да се покори на Божия Дух?

Нека Апостол Павел ти даде отговор на тези въпроси:

**“Но естественият човек не побира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже то се изпитва духовно...”**<sup>18</sup>

---

<sup>17</sup> (II Петрово 2:12-14)

<sup>18</sup> (I Коринтяни 2:14)

Виждаш ли братко, че за естествения човек нещата на Божия Дух са глупост? Какво ли е нужно на този естествен човек, че да бъде задоволен в естествените си желаниа?

Разбира се, че е нужно някой, който да се направи пред този естествен човек на умен, защото за естествения нещата на Бога са глупост. Кой е този, който се прави на умен пред естествения човек, за да го спечели и погълне? Няма ли това да е млад лъв на Луцифер, обучен от господаря си да привлича естествените човеци, като залага стръв за тяхната естествена похот? Аз обичам да назовавам нещата с точните им имена, даже и това да не се хареса на някого и затова ще назова и този, който привлича естествените човеци с естествено знание за Бога (което е знание по човешки, а не Дух на мъдрост и откровение).

Знай, че учителите на естествените човеци захранват естествения им глад с още по-естествената теология, която е най-големият капан, залаган от младите лъвове на Луцифер, така че да се ловят и изтребват онези, които са естествено родени и считат нещата на Божия Дух за глупост. Тази теология отвори врата за най-големия човешки деспотизъм, понеже всеки, който влезе в църкви, основани на теология и развее пред вярващите дипломата си, ще бъде въздигнат на почит като бог.

Разбираш ли това? Разбираш ли по-добре и думите на Исус към такива човешки авторитети:

**“И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Бога...”**<sup>19</sup>

Не се ли цени между човеците високо всяко нещо, което завършва на “логия”? И можеш ли да отвориш библията си и да намериш място, където Бог да е определял човешки учители като “теолози”? Няма ли онова, което е мерзост пред Бог, в един момент да владее много църкви, поради многото естествени човеци, наводнили общението на вярващите?

Аз няма да те убеждавам в това, което пиша, защото над мен има Един, Който докосва и убеждава.

---

<sup>19</sup> (Лука 16:15)

Ако Той не свърши тази работа, то колко по-малко бих могъл да я свърша аз?

Но пред Неговото Слово, пред Неговото Лице, пред Неговата Святост и пред Неговата Воля съм длъжен да разкрия заговорите на дявола и не ме вълнува на кого лукавият ще скръцне със зъби, за да го уплаши и той да счете, че нещата, които чете, са ерес.

А сега отново се върни на посланието на Апостол Петър и забележи също, че такива естествени човеци **“хулят за неща, които не знаят...”**

Кой ли ги е подбудил да хулят Бога и Божиите служители?

Не е ли лъвът?

Забележи най-вече, че такива са **“предадени на проклетия...”** Защото наистина е голяма проклетия да харесваш Злото, което те убива и да отхвърляш Божията ръка, която те спасява. Знаеш ли, братко, колко е страшно, когато една жертва на лукавия хареса беззаконието си и подмами други да станат жертви като нея?

Ето затова отново те моля да разбереш, че има разлика между насилие и безсилие.

Насилието е тогава, когато гоненият е жертва и плячка за лъва!

Безсилието е тогава, когато лъвът изпраща жертвите и плячките си, за да се измъкне от гонението на ловеца!

Моля те също така да разбереш в духовен план, че лъвът е цар на всички животни! И за да не се намериш сред неговите поданици е нужно да си придобиеш разум! И то не какъв да е разум, но разумът, за който Апостол Йоан написа:

**“Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в истинния, сиреч в Сина Му Исуса Христа. Това е истинския Бог и вечен живот...”**<sup>20</sup>

Когато не познаваш Истинния Бог, тогава непременно познаваш лъжливия и той те владее. И когато нямаш разумът на Исус, тогава си като животно пред Божиите очи. А всяко животно на земята има за цар лъва. След казаното дотук нека премина към последния шести принцип.

---

<sup>20</sup> (I Йоаново 5:20)

**Шести принцип: Всяко налагане на Божията Воля без Любовта на Бога е насилие на дяволската, а не на Божията Воля.**

В "Евангелието от Йоан" Исус каза едни думи на последователите Си. Думи, в които е скрит отговорът за действието на този шести принцип. Ето какво каза Господ:

**"Това ви казах, за да се не съблазните. Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. И това ще сторят защото не са познали нито Отца, нито Мене. Но Аз ви казах тия неща, та, кога дойде часът им, да помните, че съм ви ги казал..."**<sup>21</sup>

Знаеш ли колко много са днес онези, които убиват духовно хората и мислят, че принасят служба на Бога?

Такива човеци са наблъскали главите си с догми или доктрини. Такива човеци имат за подплата лъскави дипломи или още по-лъскави титли. Но каквото и да правят и да го оправдават като служба за Бога, те няма да избягат от пророческото предупреждение на Исус.

Когато аз исках Отец да ми обясни защо всяко налагане на Неговата Воля без Неговата Любов е насилие, Той ме попита:

**"Какво значи да наложиш Моята Воля? Не е ли да изявяваш на братята и сестрите си Моята Любов?"**

Отговорих Му:

"Господи, мнозина днес мислят, че най-важното е вярващите да бъдат запознати с Истината. Затова проповедниците Ти проповядват Истината..."

**"...Истината" ли каза, Стефане?"**

"Да, Господи!"

**"А какво е Истината Ми? Не е ли тя, по друг начин казано, Моята Светлина?"**

"Да, Господи! Истината е Светлината на Духа Ти!"

**"А ти знаеш ли какво е нужно, за да свети тази Светлина? Не ви ли каза Исус, че "когато запалят светило, не го турят под шиника, а**

---

<sup>21</sup> (Йоан 16:1-4)

на светилника и то свети на всички, които са в къщи...”? И не допълни ли Исус към тези думи най-главното условие:

“Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата...”

Ти как ще запалиш едно светило? Със светлина ли се пали светилото? Не е ли светлината отпосле, след като бъде запалено светилото? Не е ли Огънят онова, с което се пали светилото? С Истина ли ще изявите Истината? С мълчанието на Любовта Ми ли ще възвестите Правдата? Не е ли Любовта Ми тази, която ще запали сърцата ви, за да искри в тях Истината? Защо искате да налагате Волята Ми, без изобщо да сте познали Волята Ми? Защо искате да запалите светилото, без да имате Огъня? Няма ли онази светлина без огън да е фалшива, човешка светлина, която изобщо няма Моя потвърждаващ Огън? Не знаете ли, че няма по-голямо беззаконие от беззаконието на онези, които говорят, но не вършат?

**Аз мразя човешкото лицемерие!**

**Аз мразя фарисейския квас, който е просмукал Храма Ми!**

Аз мразя онзи лъв, който облада човеците, за да търсят те собственото си първенствуване. Защото такива са мерзост пред очите Ми и не свидетелстват за Любовта Ми. Защото не е възможно светилото да свети, ако преди това не е било запалено с Огъня! Колкото до онези, чиито светилници светят и без Огъня, то тяхната светлина е измамна и фалшива.

**Те са лъвовете на Луцифер!**

**Те са човешките авторитети, които са се поставили над Моя Авторитет!**

Защото е суетно всяко говорене на Истината, когато Огънят не свидетелства на Светлината. Защото сте станали тъпи в слушане, блъскани и завличани от всяко човешко учение.

**Защото сте забравили писаното, че:**

“Кривото не може да се изправи и онова, което е недоизпълнено, не може да се брои...”

**Аз не броя и не зачитам за правда никоя истина, която не е била родена от Огън. Аз не броя и не зачитам за Небесна Правда никое проповядване, което не е родено от Любов. Такава правда не е от Мене, защото е правда на книжници и фарисеи. И ако мнозина упоават на тази правда, то е, защото те търсят лъвски пай от лъвското лице на Луцифер. Знайте, че Словото на Исус е вашата съдба. Това Слово ще постави всеки на мястото му и ще отреди на всеки съдбата му. И същото това слово ви казва, че:**

**“Ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, никак няма да влезете в небесното царство...”**

**Запомнете, че младите лъвове на Луцифер, които разкъсват овцете в Храма Ми, винаги са движени и вдъхновявани от правдата на книжници и фарисеи. Правдата, която учи, че можеш да покажеш светлина без огън. Правдата, която учи, че можеш да изявяваш истина без Любов.**

**Няма ли тогава онова, с което ви предупреди Исус, да стане наистина съдба за вас? Няма ли “онези, които ви убият, да си мислят, че принасят служба на Бог”? Но такива никога не са Ме познавали, за да бъдат Мои служители!**

**Защото Моите служители дават Живот, а не отнемат живот!**

**Защото Истина без Любов съществува само във фалшивите доктрини на Луцифер...”**

Братко мой, когато Отец започне да говори в изобличителен Гняв, тогава аз не искам никой да се постави на прицел пред очите Му. Искам да знаеш, че младите лъвове на Луцифер са най-големия проблем пред Църквата на последното време. Тези лъвове разкъсват човешкото сърце и то не може да им противостои, защото никога не е разбирало, че не е възможно Божията Истина да се яви преди Божията Любов и Светлината да се яви преди Огъня. И това сърце търпи зъбите на тези лъвове. Това сърце е сплашвано, че ако излезе от джунглата, в която е влязло, ще отиде в ада. И не разбира ли това сърце, че то вече е в ада.

Защото адът е не нещо друго, но всяко място, в което липсва Божията Любов!

Нямаш ли Любовта на Бога, нямаш ли утехата на истински братя и сестри, готови да съучастват в страданията ти и да съпреживяват в теготите ти, нямаш ли върху духа и сърцето си прободената ръка на Исус, ти нямаш нищо, ако и да са те лъгали, че имаш всичко. Нека тази книга ти помогне да напуснеш всяка джунгла, в която лъвовете на Луцифер разкъсват човешките души.

А сега ще продължа с разглеждането на една тема, която да отвори сърцето ти за съвършена връзка с Господ Исус Христос.

### 3. ВЯРАТА КАТО ИЗБОР МЕЖДУ ЛЪВОВЕ

Дотук ти разбра, че днес в духовния свят има един страшен противник пред сърцето ти, който се изявява с лице на лъв. Бог знае колко страшен е този лъв за човешките чедра. Бог вижда как този лъв разкъсва, без да му мигне окото. Затова Бог е създал достатъчно силен противовес на лъвското лице на Злото.

Какъв е този противовес? За да разбереш отговора на този въпрос е нужно да се замислиш върху факта, че образ се противопоставя на образ и лице се противопоставя на лице. Нека тук ти дойде наум поговорката:

“Каквото повикало, такова се обадило...”

Не може дяволът да владее като лъв този свят и да разкъсва доволно много жертви и да си мисли, че на неговата активност Бог просто ще се мръщи или ще се вайка. Нищо подобно! Бог просто ще изпрати Своя Лъв, за да смути активността на тъмния лъв. Виж какво е записал пророк Осия за Божиите чедра и за техния Бог:

**“Те ще ходят след Господа, Който ще рикае като лъв; а когато изрикае, тогава чадата ще бързат да дойдат...”** <sup>22</sup>

Убеждаваш ли се, че не само дяволът, но и Бог може да рикае като лъв? И ако дяволското рикаене е страшно, то какво да кажем за Божието? И ако ти четеш тази пророческа книга, то нима мислиш, че бих могъл да откажа на Бог да я пиша? А сега прочети и записаното от пророк Амос:

**“Наистина Господ Йеова няма да направи нищо Без да открие своето намерение на слугите си пророците. Лъвът изрева; кой не ще се уплаши? Господ Йеова изговори; кой не ще пророкува?”** <sup>23</sup>

Аз съм наистина щастлив, защото не ми се налага да чакам Бог повторно да изрикае, за да извърша Волята Му. Тук само искам да знаеш, че няма по-превъзходна вяра, побеждаваща царството на Злото, от вярата, която е в Господа-Лъв. Защото Той се изяви на пророк Исая, който записа думите Му:

---

<sup>22</sup> (Осия 11:10)

<sup>23</sup> (Амос 3:7-8)



**“Защото така ми каза Господ: Както лъвът, даже младият лъв, ръмжи над лова си, когато се свикат против него множество овчари, но не се плаши от гласа им, нито се сгърчва от шума им, така Господ на Силите ще слезе; за да воюва за хълма на Сион и за неговата възвишеност...”**<sup>24</sup>

Кой е Този Лъв, Който не се сгърчва от човешки заплашвания на религиозни пастири? Кой е Този Лъв, Който слезе, за да воюва за хълма Сион? Кой е Този Лъв, Който каза за Себе Си:

**“...защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил...”**<sup>25</sup>

Да, братко мой! Исус Христос е Този Лъв, за Който ти говоря тук. И аз искам да отвориш сърцето си, за да влезе именно Лъвът Исус, Лъвът от Юдовото коляно, Който е силен да превъзмогне всяка атака на лъвовете на Злото. Отново ще ти повтора, че образ се изправя срещу образ и лице се изправя срещу лице. Затова на демоничния образ на насилието, което дяволът проявява като лъв може да се възпротиви само божественият Образ на смелостта, дръзновението и правдата, Който е Лъвът от Юдовото коляно, Лъвът Исус. Нека тази тема ти помогне да разбереш какво става с теб, когато те срещне Лъвът Исус.

Първото, което искам да знаеш, е това, че Бог прекрасно забелязва абсолютно цялата активност на дявола. Бог знае, че този дявол владее над света и неговите лъвове са навсякъде. Какво ли друго остава тогава за човечите в света, освен да бъдат жертви на лъва, жертви на всяко негово насилие? Наистина е така. Но Слава на Бога, защото Исус Христос, освен всичко друго е и Лъв. И Неговите лъвове са призвани да владеят духовно над лъвовете на Луцифер. А сега помисли какво прави един лъв, когато излезе из джунглата. Естествено е да отговориш:

“Той ходи на лов!”

Точно така, братко мой. Лъвът обича да ходи на лов. Той обича да ловува. Ето защо първият копнеж, който Лъвът от Юдовото коляно ще положи в сърцето ти, е ти също да се почувстваш призван да ловуваш.

---

<sup>24</sup> (Исайя 31:4)

<sup>25</sup> (Йоан 6:38)

Нека ти помогна, за да се убедиш напълно в това. Ако си повярвал в Евангелието, то със сигурност ще имаш убеждението, че както някога Исус намери и спаси Неговите Си, така е намерил и спасил и теб. Спомни си тогава кои бяха първите, които Исус намери и спаси. Какви думи им каза Господ. Ето тази евангелска картина:

**“И като ходеше край галилейското езеро, (Исус) видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари. И казва им: Дойдете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци. И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него...”** <sup>26</sup>

Размишлявай над този призив и сам ще се убедиш и Господ ще ти потвърди в сърцето, че това е призив на Лъв към лъвовете. Това е днес и призивът на Исус към твоето сърце. Той иска да оставиш всичко друго и да Го последваш, защото цялата тази джунгла на света отчаяно се нуждае от ловци на човеци, от лъвовете на Господ Исус Христос. Защото именно тогава ще се реализира записаното в Библията:

**“Нечестивите бягат без да ги гони някой, а праведните са смели като млад лъв...”** <sup>27</sup>

Тези смели и праведни хора, записани в стиха, са най-ефективният Божий отпор срещу амбициите на лъвовете на Луцифер.

Моля те да запомниш това!

Защото в сърцата на тези хора живее и действа Онзи, Чието желание винаги и навсякъде е било да освобождава пленниците и да възкресява мъртвите. Само така ще можеш да превърнеш в живот най-знаменателните библейски стихове, показващи съвършената Божия Църква:

**“И Той (Исус) ще издигне знаме за народите отдалеч, и ще засвири за всеки от тях от края на земята; и, ето, те скоро ще дойдат набързо. Никой измежду тях не ще се умори, нито ще се спъне. Никой не ще задреме, нито ще заспи; нито ще се разпаше поясът около кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обувката им. Стрелите им са остри и всичките им лъкове запънати; копитата на**

---

<sup>26</sup> (Матей 4:18-20)

<sup>27</sup> (Притчи 28:1)

**конете им ще се считат за кремък, и колелата им за вихрушка. Ревът им ще бъде като на лъв; те ще реват като млади лъвовете; да; ще реват и ще сграбчат лова, и ще го завлекат, и не ще има кой да го отърве...”** <sup>28</sup>

Забележи стиховете, които умишлено съм подчертал, за да разбереш, че наистина Божиите лъвовете са най-ефективният противовес на лъвовете на Луцифер.

**“Никой не ще задреме, нито ще заспи...”** - говори Словото. Не е ли това съвършеното изпълнение на призива на Апостол Петър:

**“Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне...”**

Когато си трезвен и буден, ти няма да задремеш и заспиш.

**“Нито ще се разпаше поясът около кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обувката им...”** - говори Словото. Но не говореше ли именно в този дух и Апостол Павел на Ефесяните:

**“Стойте прочее препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, и с нозете си обути с готовност за благовестието на мира...”** <sup>29</sup>

Когато си готов да бъдеш ловец на човеци, тогава Лъвът от Юдовото коляно живее в сърцето ти. А желанието на Този Лъв е да съсипе делата на тъмния лъв. Ето затова в тази тема ти говоря за вярата, като избор между лъвовете. Защото днес в църквите има както лъвовете на Бога, така и лъвовете на дявола. А правдата от вярата, която имаме говори за такива победители над тъмното царство на дявола, които:

**“...с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затуляха устата на лъвовете...”** <sup>30</sup>

Когато аз молах Исус да ми разкрие как този стих действа днес, Той ми каза:

**“Знаеш ли колко е страшно, когато една църква се превърне в музей? Всички в тази църква се прехласват пред свидетелствата на вярата, които са имали други преди тях, но никой от прехласнатите**

---

<sup>28</sup> (Исайя 5:26-29)

<sup>29</sup> (Ефесяни 6:14-15)

<sup>30</sup> (Евреи 11:33)

не е готов да плати цената за своето свидетелство. Защото някога съвършени Божии служители наистина затуляха устата на лъвовете. И ако Аз бих имал причина да говоря за дресьори или ловци по човешки, то бих казал, че подобно дело е човешко. Но Аз нямах предвид как някой е затулял устата на земните лъвовете. Аз имах предвид как безкористните Ми служители действително затуляха устата на човешката тирания и деспотизъм. Нека ти дойде наум какво стори една Естир. А днес някои овце са стигнали дотам, че само да им се скръцне със зъби, те навеждат уплашено глави да не би да ги изгонят.

**Защо църквите са пълни с доволно овце, а няма доволно лъвовете? Може ли овцата да застане срещу лъв? Може ли такава овца да победи лъва?**

**Аз не ти говоря за Моите овце, понеже те са съвършено защитени. Аз ти говоря какво става когато някои в името на човешкото угодничество позволяват на лъвовете на Сатана да ги владеят. Ето затова всяко стадо заслужава пастира си и всеки народ управниците си. Защото църква, в която Аз не съм изявен и възвеличен в сърцата на християните, като Лъвът от Юдовото коляно, твърде скоро се напълва с човешки авторитети, с млади лъвовете на Луцифер, готови да разкъсват..."**

Какво повече да ти кажа братко аз, когато Исус казва всичко? Знаеш ли колко е страшно вратите на Храма да се отворят и в сред вярващите да влязат насилниците?

А насилникът лесно се пуска, но много трудно се изгонва. То е все едно да дадеш кокал на едно куче и когато то заръфа кокала да тръгнеш да го дърпаш от устата му. Ще го извадиш ли лесно? Няма ли това куче да е по-скоро готово да му скъсаш главата, отколкото да му вземеш кокала от устата? И това само при едно куче... Ами ако става дума за лъв?

Нека следващата тема ти покаже как се отварят в църквите вратите за човешкия деспотизъм.

#### 4. ОТВОРЕНИТЕ ВРАТИ ЗА ЧОВЕШКИЯ ДЕСПОТИЗЪМ

Знаеш ли, братко мой, че през изминалите години на потапяне в дълбочините и издигане във височините на Божието Слово Исус зареди сърцето ми не просто с Неговите думи, но с Неговите усещания. Така, ходейки из Евангелието, аз знаех къде Исус се смее и къде плаче, докато говори. Знаех къде е гневен и къде е нежен. Знаех къде е сдържан и къде развълнуван. А Исус има много причини днес да бъде гневен и развълнуван. Когато Той хваща духа ми и сърцето ми, за да ми говори, Неговият Глас не е някакво монотонно бърборене или мърморене. В Него има чувства, има болка, има такава съвършена загриженост, на каквато човек не е способен. Когато в тази книга стигнах до отворените врати за човешкия деспотизъм, Исус бе необикновено гневен и развълнуван. Аз не бях Го усещал никога така и затова сърцето ми с покорство и смирение чакаше, за да го напълни Господ със Словото Си. А Исус започна Словото Си към мен с една Своя притча:

**“Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домочадието си; за да им дава храна навреме? Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така. Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот. Но, ако оня слуга е зъл, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави, и той почне да бие служителите си, и да яде и да пие с пияниците, господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”**<sup>31</sup>

От тази притча започнах да разбирам нещо твърде важно в сърцето си. И важното беше това, че действително в много църкви се отваря врата на лъвското лице на Злото за влиянието на човешкия деспотизъм.

Забеляваш ли как Исус предупреждава, че ще се намерят такива слуги, които ще започнат да бият служителите си, и да ядат и пият с пияниците?

---

<sup>31</sup> (Матей 24:45-51)

Нека никой не те заблуждава да приемаш това слово по плът и да решиш, че ще намериш пропаднали Божии служители в местната кръчма. Не това има предвид Исус. Неговият прицел е съвсем друг. Защото истински опасното и смъртоносно вино не е виното в супермаркета, но виното на Вавилон, виното на религиозното опияняване, което кара мнозина да повтарят греха на Сатана, като пълнят сърцата си с гордост, лицемерие и надменност.

Аз знаех, че Господ Го боли за много неща, които наблюдават очите Му, но за пръв път виждах как Исус плаче...

Ти виждал ли си Исус да плаче? Ти виждал ли си как сърцето на Бог е разтърсено от мъката и скръбта Му да вижда как любовта на мнозинството охладнява? За пръв път разбихах, че стиховете, които ти цитирах, говорят за най-голямата болка на Спасителя:

Болката на Бог да вижда как Собственото Му стадо бива изпояждано от пастири наемници и лъвове на Луцифер!

Бог наистина ще накаже такива наемници. Бог наистина ще определи участта им с лицемерите. Но по-важно е да разбереш защо мястото, където ще бъдат изхвърлени тези деспоти, ще бъде място на **“плач и скърцане със зъби”**. Ти ще забележиш, че на десетки места в четирите Евангелия Исус говори за осъждението на нечестивите, като винаги определя това осъждане като **“плач и скърцане със зъби”**. Нямащ Божия поглед, аз дълго време съм виждал в тези Христови думи олицетворение на болката от мъчения, при които човек плаче и скърца със зъби от невъзможност да противостои на болката. Нормално беше да разбирам така тези думи. Това беше отглас от първоначалното впечатление на плътския ми ум, който винаги беше готов да дава своите определения и заключения. Нещо повече - тези заключения в повечето случаи имаха презумпция (гледна точка, нетърпяща критика или промяна) за истинност. Но ето че сега, когато Исус отново ми даваше думите Си, аз бях вътрешно разколебан в отношението си към думите Му. Това ли в действителност имаше предвид Господ, когато говореше за плач и скърцане със зъби? Исус видя голямата въпросителна, която се въртеше в ума ми и затова ме попита:

**“Забелязваш ли, че когато Аз накажа онзи служител, който се е подал на насилието на Сатана и е започнал да бие служителите си, ще го накажа тежко и ще определя неговата участ с лицемерите?”**

“Да, Господи, забелязвам това!” - отговорих аз.

**“А кои са лицемери? Не са ли това онези хора, които преправят лицето си според както им е угодно? Не са ли това хората, които вървят според както духа вятъра? Не са ли това хората, които винаги искат да се харесат на силните на деня?”**

“Така е, Господи!”

**“Добре тогава! Кой е бил онзи силен на деня, който е накарал Моя служител да проявява насилие върху по-ниските от него? Не е ли това дяволът с лицето си на лъв?”**

“Точно той е, Исусе!” - отговорих аз.

Тогава Исус ми зададе въпроси, от които ми паднаха люспи от очите:

**“Когато дяволът с лицето си на лъв поиска да сплаши някого, той няма ли да му скръцне със зъби? И изобщо - не скърцат ли със зъби началниците на своите подчинени, за да ги респектират с властта и силата си? Няма ли тогава онзи, на когото е било скърцано със зъби, да започне и той да скърца със зъби на по-долните от него? Разбираш ли сега, че ако насилниците бъдат осъдени един ден, те ще отидат именно при онзи, който им е скърцал със зъби и те са взимали скърцането му, за да скърцат със зъби на по-долните от тях, защото винаги вярата отвежда човешкото сърце при онзи, в когото то е вярвало. Сега разбра ли защо на онова място ще бъде плач и скърцане със зъби? Сега разбра ли, че всички които служат на насилника чрез насилие, ще си получат насилника и насилника също ще си ги получи?”**

**Запомни, че всеки, който скърца със зъби, ще отиде на мястото, където ще бъде плач и скърцане със зъби. А ти помисли върху друго. Задай си въпроса какво става, когато всички началници в една църква започнат да скърцат със зъби...”**

Братко мой, когато Исус говори, тогава умират всички въпроси, защото сърцето има всичките отговори. Защото именно това скърцане със зъби,

което става в последните времена на Църквата, прави така, че любовта на мнозинството да охладнее. Как няма да охладнее, когато вместо Слово на Живот и думи на утеха вярващите получават преизобилно скърцане със зъби, преизобилно сплашване, обиждане, наказване, изгонване, оплюване, намразване? Нима мислиш, че Небето е сляпо за тази активност на тъмния лъв? Нима мислиш, че Бог няма да накаже насилниците и лицемерите? Защото аз наистина трябваше да видя всичко това през очите на Исус, за да разбера, че когато началниците в една църква са започнали да скърцат със зъби, то те просто са започнали насила да налагат волята си над по-ниските от тях. Тогава в ума ми блесна откровението, свързано с думите на Исус от "Песен на песните":

**"Има шестдесет царици, и осемдесет наложници, и безброй девойки; но една е гълъбицата ми, свършената ми..."** <sup>32</sup>

Забеляваш ли, братко мой, как тук се говори за наложниците? Какво друго да е тогава една църква-наложница, освен такава, в която всички скърцат със зъби и се налагат със сила? Какво друго да е такава църква-наложница, освен в такава, в която са наложени човешките авторитети за сметка на похулената Истина и охладнялата Любов?

Затова те моля да запомниш, че скърцането със зъби е първата отворена врата за влиянието на човешкия деспотизъм! Ние всички, които сме повярвали в Исус, сме чеда на Царството, и като такива трябва да бъдем много внимателни, защото дяволът е безкрайно много мотивиран да спечелва сърцата именно на чедата на Царството. И нека никой не те кара да си мислиш, че ти предлагам ерес. Не! Аз просто подготвям сърцето ти, за да разбере божествения критерий на Исус. Защото виж какви още думи каза Той за онези, които са уловени от лъва на Сатана:

**"Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби..."** <sup>33</sup>

---

<sup>32</sup> (Песен на песните 6:8-9)

<sup>33</sup> (Матей 8:11-12)



Виждаш ли, братко, че не със светските чедата, но с чедата на Царството има проблем? Какъв им е проблемът ли?

Именно този, че са позволили на един паднал херувим да ги владее със скърцане на зъби, да ги владее с насилие, та и те самите да станат насилници. Защото, няма да крия от тебе, на земята днес се подвизават много и най-различни поколения. Има както поколение на Господ Исус Христос, така и поколение на лъвския образ на Злото, на насилието на човешкия деспотизъм.

Ето как Божието Слово ти показва това зло поколение:

**“Има поколение, чиито зъби са мечове, и челюстните му зъби ножове, за да изпояжда от земята сиромасите, и немотните сред човеците...”** <sup>34</sup>

А този човешки деспотизъм, за който ти говоря тук и за който Исус ти говори в притчите Си, като сочи оня, който бие служителите си, е наистина тотална власт на силите на Злото. Нека отново се доверим на Божието Слово и да видим какво Бог говори точно за днешната ситуация. Защото с тези Божии думи, които сега ще прочетеш, напълно ще се убедиш в сериозността на проблема с насилието.

Ето какво заявява Бог чрез пророк Йоил:

**“Изтрезнейте пияници, та плачете, и лелекайте всички винопийци, за новото вино, защото се отне от устата ви. Понеже на земята Ми възлезе народ силен и без брой, чиито зъби са лъвови зъби, и който има кътни зъби като на лъвица. Опустоши лозата Ми и сломи смоковниците Ми; обели я съвсем и я хвърли; пръчките ѝ се обелиха. Плачи като сгодена девица опасана с вретиче за мъжа на младостта си...”** <sup>35</sup>

Знаеш ли колко е страшно, когато новото вино на Евангелието се отнеме от устата на пастирите? Знаеш ли колко е страшно, когато такива превърнат църквите си в царици и наложници? Не излиза ли тогава по земята народ силен и без брой? Не излизат ли тогава младите лъвове на Луцифер?

---

<sup>34</sup> (Притчи 30:14)

<sup>35</sup> (Йоил 1:5-8)

Защото, ако излизат, то е, за да опустошат Лозата и да сломят смоковниците. Малко ли място е светът за изява на човешкия деспотизъм, та да допускаме този деспотизъм в църквите? Малко ли място е светът за насилието и деспотизма, че да ги допускаме в общението помежду си? Чудно ли ти е сега пророческото предупреждение на Исус, че чедата на Царството ще бъдат изхвърлени вън, където ще е плач и скърцане със зъби? При толкова многоброен народ, **“чиито зъби са лъвови зъби, и който има кътни зъби на лъвица”** какво има да се чудиш толкова? Забелязваш ли как в края на стиха Божият призив към Църквата е:

**“Плачи като сгодена девица, опасана с вретиче. За мъжа на младостта си...”**

Това не е друг Божий призив, но точно духовно повторение на призива, който Исус отправи към една от църквите в “Откровението на Йоана”:

**“Но имам против тебе това, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си откъде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро] и ще вдигна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш...”** <sup>36</sup>

Знаеш ли братко какво ще се случи с онези служители, от които Господ е вдигнал светилника Си? Няма ли такива да бъдат осъдени? Няма ли такива да попаднат под изобличението на твърде верните стихове от “Книгата на пророк Исая”:

**“Господ ще влезе в съд със старейшините на людете Си и с князете им и ще им каже: Вие, които сте похабили лозето! Ограбеното от сиромаша е в къщите ви! Защо разломявате людете Ми и смилате лицата на сиромашите? Казва Господ Йеова на Силите...”** <sup>37</sup>

Виждаш ли, че този стих говори за управители над Господните люде? Не са ли тези управители днес пастирите? Не са ли тези князе онези наемници, които обичат да първенствуват типично като Диотреф от “Третото съборно послание на Апостол Йоан”? Такива не похабяват ли лозето? И ограбеното от сиромашите чрез фалшивата им доктрина за финансовия

---

<sup>36</sup> (Откровение 2:4-5)

<sup>37</sup> (Исайя 3:14-15)

просперитет не е ли в къщите им? Не си ли купуват скъпи автомобили и лъскави телефони именно след като са разломявали людетe на Бога и са смилали лицата им? Знаеш ли, че именно тук е големият проблем на Божиите люде? Защото тяхното покорство пред наемници и карьеристи е наистина впечатляващо. Толкова ли сте несмислени? Толкова ли не можете да разсъдите, че ако Бог заповяда да се покоряваме на властите, отредени от Него, Той изобщо няма предвид човешкия егоизъм и алчност, гордост и надменност?

Бог има предвид само Авторитета на Исус Христос, възвеличен чрез служението на отделния служител!

Но ако не се възвеличава Исус, но Юда Искариотски? Ако пастирите са заприличали на Ирод и са започнали да насилстват над стадото? Ако такива са готови да отрежат главата на всеки пророк, пратен от Исус да ги изобличи? Ако не се възвеличава Божията Любов, но човешкият карьеризъм?

Тогава, братко, Евангелието се е превърнало в трамплин за млади лъвове на Луцифер, които бързо се научават да разломяват Божиите люде и да смилат лицата на сиромасите. След всичко, което Исус ми показва от активността на лъва в много църкви, аз бях просто потресен. Тогава попитах Исус:

“Господи, кажи ми как да разбера отварянето на вратите за човешкия деспотизъм? Нали никой не тръгва да вярва в Теб с мисълта да отпадне от Теб? Кое тогава така подхлъзва вярата на мнозината?”

Тогава Исус ми отговори:

**“Вярата не е статично понятие. Тя не е вкаменелост, която нито се движи, нито се променя. Напротив - ако има нещо, което е най-динамично и променящо се в духовния свят, то това е вярата. Една е вярата, с която желаеш чистото духовно мляко, за да пораснеш към спасение. Друга е вярата, с която ще пробиеш поднебесните подстъпи на Злото. Трета е вярата, с която ще съблечеш телесното естество, за да се облечеш в Моето естество. Четвърта ще е вярата, която кара хората да се самовъзвеличават и превъзнасят. Всяка вяра е отворена врата. И не е важно дали си отворил вратата, но на кого си я отворил. Разбираш ли това?”**

“Да, Исусе, разбирам го!” - отговорих аз. А Исус отново продължи:

**“Има една смърт за вярата. И това е смъртта от компромиса. Всеки, който направи компромис с вярата си, все едно казва на дявола: “Ела и ме погълни!” А лукавият изобщо не чака повторна покана. Вън от Мен вие не можете да устоите на неговите атаки и хитрости. Вън от Мен вие сте не победители, но жертви на лъва. Всеки, който не послуша Гласа Ми, отхвърля Волята Ми. А който отхвърля Волята Ми, той отхвърля и защитата Ми. Затова такъв бива изядан от лъв. Виж това в Словото Ми и нека то послужи като предупреждение за благоразумните...”**

Искаш ли сега, братко мой, да видим какво се случва с Божиите слуги, които направят компромис с Волята на Бога?

За целта ще разгледам поведението на един Божий човек, който тръгна добре, но свърши зле. По онова време царуваше Еровоам, който типично за нечестив човек, направи две златни телета и накара Израил да им се кланя и да ги нарича богове. Тогава Бог изпрати Свой слуга, който да пророкува против жертвеника на златните телета. Еровоам, естествено, беше побеснял и простря ръка към Божия човек, като заповяда да го хванат. Така ръката на този цар изсъхна, а жертвеникът се разцепи. В такива случаи на царете много бързо им идва разумът и те се връщат от лошия си път. Така и Еровоам, след като измоли възстановяването на ръката си, покани Божия човек в дома си, за да му даде подаръци и да му се отблагодари. И виж какво каза Божият човек на царя:

**“Ако щеш да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място; защото така ми бе заръчано чрез Господното слово, което ми каза: Не яж хляб там, нито пий вода, и не се връщай през пътя, по който беше отишъл...”**<sup>38</sup>

Искам да знаеш, че Бог особено много ревнува, когато разрушава нечестивите дела на дявола. И онзи, който е стъпил с нозете си в земя на нечестие, обладана от дявола, за да ѝ въздаде от пламенния Божий гняв, не трябва да има общение нито със словото (хляба), нито с духа (водата),

---

<sup>38</sup> (III Царе 13:8-9)

нито пък с пътя (учението) на тази земя. Затова Божият човек имаше съвършено точно отношение към нещата, които го заобикалят. Виждаш ли сега, там, в онази земя, Словото казва, че живееше един стар пророк. Бог реши да изпита слугата Си именно чрез този стар пророк. А тогава старият пророк каза на Божия човек:

**“И аз съм пророк, както си ти; и ангел ми говори чрез Господното слово, казвайки: Върни го със себе си у дома, за да яде хляб и да пие вода. Обаче той го лъжеше...”** <sup>39</sup>

Искам много да внимаваш именно тук, в това отношение. Защото проблемът пред Божия човек, твърде често става проблем и пред всеки от нас. Божият човек не изпита духа на стария пророк. Най-малкото, той изобщо не разбра, че Бог го изпитва. Така той се подхлъзна смъртоносно, като реши, че му говори някакъв духовен авторитет, на който е длъжен да се подчини. Затова отиде в къщата му и яде хляб, и пи вода. А тогава старият пророк се изправи и каза на Божия човек:

**“Така говори Господ: Понеже ти не послуша Господното слово, и не опази заповедта, която ти даде Господ твоят Бог, но се върна та яде хляб и пи вода на мястото, за което Той ти рече да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, затова тялото ти няма да се положи в гроба на бащите ти...”** <sup>40</sup>

Така дойде естествената развръзка на изпитанието, а именно, че:

**“...след като човекът беше ял хляб и пил, стария пророк оседла осела на пророка, когото бе върнал. А като си отиде той, лъв го намери на пътя и го уби; и тялото му бе простряно на пътя, и оселът стоеше при него; също и лъвът стоеше при тялото...”** <sup>41</sup>

Виждаш как след като стария пророк оседла осела на Божия човек и той си тръгна, лъв го намери и го уби? Сега разбираш ли, че ако се покориш на някого по човешки, като направиш компромис със Словото на Бога, то ще се повтори духовно абсолютно същата ситуация?

Виж най-вече какъв беше коментарът на стария пророк, когато научи за смъртта на Божия човек:

<sup>39</sup> (III Царе 13:18)

<sup>40</sup> (III Царе 13:21-22)

<sup>41</sup> (III Царе 13:23-24)

**“Това е Божият човек, който не послуша Господното слово, затова го предаде Господ на лъва, та го разкъса и го уби, според Словото, което Господ му говори...”** <sup>42</sup>

А сега те моля да запомниш и втората отворена врата за влиянието на човешкия деспотизъм:

Компромисът със Словото на Бога е втората врата за влиянието на човешкия деспотизъм. Тази врата те прави мишена за лъвовете на Сатана!

Нека ти покажа и още едно библейско потвърждение за тази отворена врата. Ето какво се случи с един пророчески ученик:

**“Тогава един от пророческите ученици рече на другаря си чрез Господното слово: Удари ме, моля. Но човекът отказа да го удари. Затова той му рече: Понеже ти не послуша Господния глас, ето, щом си тръгнеш от мене, лъв ще те убие. И щом тръгна от него, намери го лъв и го уби...”** <sup>43</sup>

Знаеш ли какво значи да удариш някого чрез Господното Слово?

Това значи да го изобличиш, за да приеме поправление.

Ами ако не искаш да го удариш? Ако се уплашиш, че онзи, когото трябва да удариш с искреност и Истина, е личен приятел на пастора? Няма ли тогава да се съгласиш с нечестия, в което той се е подвел? И не се ли отваря тогава отново врата за лъва?

Искам да знаеш, че човешкият деспотизъм и тирания се надигат точно тогава, когато сред вярващите се изгуби искреността и се настани страхът да кажеш Истината. А тогава непременно ще се случи онова, за което Апостол Павел с болка писа:

**“Защото вие, като сте разумни, с готовност търпите безумните; понеже търпите, ако някой ви заробва, ако ви изпояжда, ако ви обира, ако се превъзнася, ако ви бие по лицето...”** <sup>44</sup>

Кой е този, който те заробва, изпояжда, обира и бие по лицето? Кой е този, който се превъзнася, че е голямата работа, когато не знае колко е сляп и гол?

Това, братко мой, е лъвът!

---

<sup>42</sup> (III Царе 13:26)

<sup>43</sup> (III Царе 20:35-36)

<sup>44</sup> (II Коринтяни 11:19-20)

Това са онези демони на Луцифер, които са се специализирали да превръщат човечите в деспоти и тирани, като притъпяват съвестите им и измамно ги успокояват, че вършат Божията Воля.

Колкото до това къде се намират най-големите обиталища на лъвовете на Луцифер, то нека ти покажа и последната, най-страшна врата, която вярващите отварят, за да ги владее човешкият деспотизъм. Аз искам много внимателно да прочетеш думите на Апостол Павел, защото те са твърде показателни:

**“Тогавя след четиринадесет години, пак възлязох в Ерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тита. (А възлязох по откровение). И изложих пред братята благовестието, което проповядвам между езичниците, но частно пред по-именитите от тях, да не би напразно да тичам или да съм тичал. Но даже Тит, който бе с мене, ако и да беше грък, не бе принуден да се обреже; и то поради лъжебратята, които бяха се вмъкнали да съгледват свободата, която имаме в Христа Исуса, за да ни поробят; на които, ни за час не отстъпихме да им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието...”**<sup>45</sup>

Виждаш как тук Павел ти казва, че е практика на дявола да изпраща лъжебратя, които да се вмъкват и да се опитват да поробят свободата на вярващите в Исус. Но въпреки това вярата на Павел и Тит е била толкова голяма, щото не са успели да склонят Тит да се обреже, тоест, да приеме религиозните традиции и обичаи на юдеите. А сега най-важното от думите на Апостол Павел. Той казва, че на апетитите на тези лъвове:

**“...ни за час не отстъпихме да им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието...”**

Така разбираш коя е най-голямата врата за влиянието на човешкия деспотизъм:

Покорството пред човешки авторитети поробва вярващия в Исус Христос и той става жертва на човешко насилие и деспотизъм!

Въпросът днес е:

Ще отстъпиш ли ти пред човешките авторитети? Ще отстъпиш ли пред онези, които за тежест ще си размахат дипломите или религиозното си

---

<sup>45</sup> (Галатяни 2:1-5)

препоръчване? Ще отстъпиш ли пред онези, които търсят своята си слава, а не Славата на Бога? Ще отстъпиш ли пред онези, които са забравили как се служи на Бога, но затова пък са се научили как да служат на стомаха си.

Нека в края на тази тема ти дам най-здравата защита от човешкия деспотизъм. Едни думи на Исус, с които можеш да изпиташ (понеже духовният човек изпитва всичко) всеки пастор, всеки презвитер, и изобщо всеки началник в Църквата. Ако хората, които изпитваш, не се покрият с тези думи на Исус, то, без съмнение, си попаднал на лъвовете.

Ето тези съвършени думи на Спасителя:

**“Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях. Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина...”**<sup>46</sup>

Когато християните изпълняват тези думи, тогава, братко мой, лъвовете на Луцифер нямат отворени врати, за да разкъсват и смазват човешките души. Тогава върху съдбата на подобни лъвовете ще дойде писаното:

**“Ревът на лъва и гласът на свирепия лъв замират, и зъбите на младите лъвовете се изкъртват. Лъвът загива от нямане лов, и малките на лъвицата се разпръсват...”**<sup>47</sup>

Оттук нататък книгата ще продължи с две най-здрави теми, които ще облекат духа ти с онова Божие помазание, с което действително да изкъртиш зъбите на младите лъвовете и да ги лишиш от лова им.

Господ да те благослови! Амин и Амин!

---

<sup>46</sup> (Матей 20:25-28)

<sup>47</sup> (Йов 4:10-11)



## **5. ВЯРАТА НА ДАВИД ИЛИ ЗА ЗАЩИТАТА ОТ ЛЪВА**

Ходил ли си някога на зоопарк? Ако си ходил, то непременно си посещавал клетката на лъва. Ти си гледал този кръвожаден хищник, без ни най-малко да се плашиш от него. Между теб и лъва е стояла преграда, с която той е бил напълно безопасен за теб. А сега си представи друго развитие на нещата. Представи си как си захвърлен в някоя гъста джунгла без каквото и да било оръжие и дочуваш страшния рев на лъва.

Какво ще направиш тогава? Няма ли да си плюеш на петите и да тръгнеш да бягаш? Няма ли изобщо да се откажеш да си представяш такова зло развитие на нещата?

Когато аз размишлявах именно по този начин и търсех знанието за най-сигурната защита от лъва, Исус проговори в сърцето ми и ми каза:

**“Имаш ли вярата да приемеш, че този свят е една огромна джунгла? И трагедията на мнозината човеци е тази, че те са готови да се доверят на плътските си сетива, но не искат да отворят духовните си сетива. Защото, колкото до плътските си сетива, човек винаги ще потърси безопасност и защита за тялото си. Той дори не иска и да си представи, че би попаднал невъоръжен в джунгла и би станал жертва на лъв. Но когато стане дума за духовните сетива малцина са онези, които разбират, че ако на земята има страшни зверове и животни, то колко по-страшни такива ще има в духовния свят. Защото когато човек не вижда как сърцето му е в челюстите на лъва, той и не прави нищо, за да се освободи. И когато дойде мигът на смъртта и се разделят дух от тяло и душата тръгне да пада в ада, тогава същата тази душа пронизва с викове и стенания духовния свят, защото истината, на която се е уповавала, в един момент се е оказала ужасна заблуда и лъжа.**

**Аз дойдох, за да ви дам поглед за невидимото. Аз дойдох, за да ви посоча най-страшния звяр, който погубва човешкия живот, а вие, основани на вяра в Името Ми и пълни с Моята Любов и Светлина, да започнете да изтръгвате от челюстите на лъва всичките**

**негови жертви. Ти знаеш ли каква вяра ви е нужна, не просто да победите лъва, но да отнемете плячката от устата му?”**

Замислих се над въпроса на Исус.

Наистина - каква ли вяра ни е нужна, за да застанем пред лъва?

Не мислих дълго, защото Божието помазание над сърцето ми беше много силно. Тогава в един момент си спомних за Апостол Йоан и плачещото му сърце в онова велико видение, което той имаше от ангела на Исус. Нека ти напомня този миг от “Откровението”:

**“И видях, че един силен ангел прогласяваше с висок глас: Кой е достоен да разгъне книгата и разпечата печатите ѝ? И никой, нито на небето, нито на земята, не можеше да разгъне книгата нито да я гледа. И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне книгата нито да я гледа. Но един от старците ми каза: “Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, превъзмогна, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата”...”<sup>48</sup>**

От думите на този старец разбрах, че ни е нужна не вяра, с която да можем, но вяра, с която да превъзмогваме.

Вярата, която е в Лъва, Който е от Юдовото племе!

Моля те да разбереш това!

Защото лицето на лъв, с което дяволът поглъща човеците, отговаря на силата на лукавия, на цялата му засеняваща мощ. Срещу такава сила и мощ ти трябва да противодействаш с нещо повече от сила и мощ, за да бъде вярно Божието Слово, че трябва да превъзмогваме, а не просто да можем.

Може този, който има Сила, но превъзмогва онзи, който има Дух!

Нека това не те обърква, защото тук ще ти го разкрия в цялата му пълнота. Силата е проявление на Духа, с което можем, но към тази Сила трябва да прибавим и Волята, с която да превъзмогнем. Защото тогава ще имаме не просто Силата, но Самият Дух. Или както ясно казва това Бог:

---

<sup>48</sup> (Откровение 5:2-5)

**“Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на Силите...”**<sup>49</sup>

Имай вярата, че превъзможването е разковничето за всяка победа над лъва. Именно към това превъзможване ни призовава Исус, като казва чрез ангела Си:

**“Това казва Светият, Истинският, у Когото е Давидовия ключ; който отваря и никой няма да затваря; и затваря и никой не отваря. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата, които никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, пак си опазил Моето слово и не си се отрекъл от името Ми...”**<sup>50</sup>

Забелязваш ли как Исус казва **“понеже, имайки само малко сила...”**? Как ли е удържала тази църква, имайки само малко сила?

Ето как:

**“Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ!”**

Как ли тогава се извява Духът на Бога?

Как ли тогава отваря врати, които никой не може да затвори?

Отговорът на тези въпроси е в истината, че Бог се разкрива като Оня, у Когото е Давидовия ключ! Вземеш ли този ключ, братко, то тогава всяка съпротива на дявола ще бъде съкрушена и лъвът ще се превърне в бостанско плашило. Защото Исус ми каза и това:

**“Има един начин да превъзможвате над дявола и над неговото лице на лъв и този начин е като започнете да употребявате ключа на Давид, за да отключвате с него Божието Сърце. Отец Ми не желае нищо друго така силно, както да има чеда по Сърцето Си. Давид беше мъж по Сърцето Ми, защото той не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Господен поваляше лъвовете на лукавия. Кажете това на Църквата Ми и нека го знае, защото няма друга ефективна и поразяваща лъва вяра, освен вярата на Давид...”**

Искаш ли сега, братко, да видим каква бе вярата на Давид? Спомняш ли си случилото се в неговия живот? Нямах ли по времето на Саул един надменен филистимец, който демонстрираше не нещо друго, но лъвския

---

<sup>49</sup> (Захария 4:6)

<sup>50</sup> (Откровение 3:7-8)

образ на Злото? Не трепереха ли от този лъв всички военни мъже на Израил? Моля те, имай вяра да наблюдаваш библейския разказ не с твоите очи, но с очите на Бога. Защото когато някой демонстрира непобедимостта си и хвърля надменност и презрение върху Господния народ, то такъв е лъв, който реве страшно и се опитва да парализира в страх всички животни около себе си. Да, но имаше там един, който не бе животно, защото му беше даден разум да познава Истинния Бог. И това беше Давид. Виж сега с какви думи Давид се обърна към Саул:

**“Да не отпада сърцето на никого поради този. Слугата ти ще иде и ще се бие с този филистимец...”**<sup>51</sup>

Съгласи се, че когато един лъв реве пред жертвите си и никой не му е запушвал устата, то сърцата на такива хора отпадат от страх. Но Давид ясно казва едни думи, които малцина могат да чуят в сърцата си:

**“Да не отпада сърцето на никого поради този лъв, защото ще го смърти и убие не друг, но Лъвът от Юдовото коляно...”**

Имаш ли вярата да приемеш тази скрита изповед на Давид? Алелуя!

Тогава ти наистина се стремиш към ключа на Давид и Исус ще ти го даде. И сега идва един момент, който държи непременно да разбереш. Това е моментът, когато трябва да разграничиш силата и мощта като оръжия от оръжието, което е Самият Бог. **“Не чрез сила, не чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ...”** И Давид чу какво каза Бог, макар и Саул да не чу. Защото същият този Саул:

**“...облече Давид с облеклото си, и тури меден шлем на главата му, и облече го с броня...”**<sup>52</sup>

Саул си въобразяваше, че Давид ще противопостави на силата - сила, на мощта - мощ, на копието - копие, на сулицата - сулица. Но Саул бъркаше. Защото Давид съблече всичките му доспехи и излезе срещу лъва само с едно оръжие, за което и каза на Голиат:

**“Ти идеш против мене с меч, и копие и сулица; а аз ида против тебе в името на Господа на Силите, Бога на Израилевите войски, върху Който ти хвърли презрение...”**<sup>53</sup>

<sup>51</sup> (I Царе 17:32)

<sup>52</sup> (I Царе 17:38)

<sup>53</sup> (I Царе 17:45)

Нужно ли е да ти казвам какво се случи с Голиат? Нужно ли е да ти казвам, че когато някой изповяда Господ като свое оръжие, то такъв ще преживее категорична победа над враговете си?

Въпросът не е в това. Въпросът е:

Защо Давид изобщо се реши на битка срещу Голиат? Защо реши да излезе срещу лъвското лице на Злото? И това, което Давид направи, човекът ли го направи или Богът, Който живееше в този човек?

Нека ти помогна да разбереш отговора на тези въпроси. Когато Давид мотивира решението си пред Саул, той казва едни знаменателни думи, които са всъщност ключа на Давид, неговото съвършено всеоръжие против зверовете на лукавия. Ето думите му:

**“Слугата ти пасеше овците на баща си; и когато дойдеше лъв или мечка, та грабнеше агне от стадото, аз го подгонвах, та го поразявах, и отървавах грабнатото от устата му; и когато се вдигнеше върху мене, хващах го за брадата, поразявах го и го убивах. Слугата ти е убивал и лъв, и мечка, и тоя необрязан филистимец ще бъде като едно от тях, понеже хвърли презрение върху войските на живия Бог...”**<sup>54</sup>

Тези думи не са ли твърде силни, за да влязат през едното ти ухо и да излязат през другото? Тези думи не идат ли да ти покажат защо Давид бе мъж по Сърцето на Бога? Не живееше ли в сърцето на Бог Йеова Неговият Възлюбен Син Исус Христос? И не виждаше ли Отец в Давид Своя Син? Защото Исус, Който се роди по плът от Давидовото потомство, заявяваше за истинските пастири на стадото, като казваше:

**“Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овците...”**<sup>55</sup>

Не даваше ли Давид живота си за овците? Какво значи да подгониш лъв, когато завлече агне от стадото? Не рискуваш ли живота си тогава? Не го ли жертваш в името на овците? И няма ли тогава Бог да ти даде онази сила, с която да хванеш всеки насилник за религиозната му брада, за да поразиш и убиеш гордостта и насилническите му желаниа? И ако Давид,

---

<sup>54</sup> (I Царе 17:34-36)

<sup>55</sup> (Йоан 10:11)

несъмнено, беше убивал земни зверове, то не оприличи ли той Голиат, като един от тия хищни зверове, които е убивал, за да защити стадото - **“и тоя необрязан филистимец ще бъде като един от тях, понеже хвърли презрение върху войските на живия Бог...”**

Сега разбираш ли, братко, че в оня миг стадото беше целия Израил, а Давид в качествата си като Исус Христос, Който Живота Си дава за стадото?

Такива мъже не могат да не бъдат по Сърцето на Бога. Тъжното е, че днес в църквите е пълно със зрители, които гледат как някой Голиат от амвона хвърля хули против Божиите помазаници и се хвали с оръжията си, а вярващите дори не смеят да гъкнат. В кой бог сте повярвали тогава? Кой е този бог, който ще остави амвона в църквата да бъде окупиран от човешки авторитети и пелтечещи проповедници, вадещи баналните си триточкови проповеди за покорство пред човеци и финансов просперитет? Няма ли тогава в подобна църква да се отвори врата именно за лъва и мечката? Помисли върху следния стих от “Притчи”, разкриващ човешкия деспотизъм:

“Като ревящ лъв и гладна мечка е нечестив управител над беден народ...”<sup>56</sup>

Давид победи лъва и мечката, които завличаха агнета от стадото му. Готов ли си ти да победиш и затулиш устата на всеки нечестив управител, който употребява вярата на стадото за личното си обогатяване и за религиозните си политики?

Искам да знаеш, че Лъвът от Юдовото коляно ще се събуди в сърцето ти, само, ако мотивите ти са родени от жертвоготовна любов за защита на всяко агне от стадото. Ти трябва да си готов да умреш, когато се сблъскаш с човешкия деспотизъм. Ти трябва да си готов да чуеш обвинения и хули от всякакъв сорт и анатема от всякакви плътски глави, когато си решил да измъкнеш лова от устата на лъва. Ти трябва да си готов да поемеш върху себе си всички бури и удари, когато освобождаваш пленниците на човешките авторитети. Ти трябва да си като чадър, който поема капките от проливния дъжд, докато пази сух онзи, който е под него. Ти трябва да извършиш Волята на Онзи, Който те е пратил, за да уподобаваш на Исус:

---

<sup>56</sup> (Притчи 28:15)

**“Понеже и Христос не угоди на Себе Си, но, както е писано: – “Укорите на ония, които укоряваха Тебе, паднаха върху Мене”...”**<sup>57</sup>

Само така ще си достоен за ключа на Давид. Само така ще покажеш, че имаш не Силата или мощта, но Духа на Бога.

Другото, което искам да знаеш и да положиш в сърцето си, е факта, че ключът на Давид се отстоява през целия живот. Не можеш да изкъртваш зъбите на лъва, да отнемаш лова из устата му и да мислиш, че е възможно отстъпление от призванието, което ти е дал Бог. Защото познай кой ще те сграбчи и разкъса, когато отстъпиш? Точно така! Ще те сграбчи същият онзи лъв, чиито челюсти ти си чупил с Божието помазание.

Но какво значи да отстояваш ключа на Давид?

Запомни - това значи никога през живота си да не коленичиш пред никой човешки авторитет - бил той авторитет на човеците около теб или на човека - вътре в теб! Защото, както ми откри Исус, някои побеждават лъвовете на Луцифер, за да станат отпосле по-големи лъвове от тях.

Разбираш ли ме? Няма нищо по-страшно от това да заживееш върху лаври и стари заслуги, понеже така сърцето ти затлъстява от хорското внимание и в теб се отваря врата за човешкия деспотизъм. Апостол Павел не се хвалеше, че е голямата работа в благовестието. Друго казваше той:

**“Защото, ако проповядвам благовестието, няма с какво да се похваля; понеже нужда ми се налага; защото горко ми ако не благовествам...”**<sup>58</sup>

През последните десет години очите ми се нагледаха на това, за което ти говоря. Пастири, които бяха облечени с Давидовата вяра и бяха наистина благословение за Тялото Христово, в един по-късен момент се превърнаха в лъвове на Луцифер, понеже се оядоха, затлъстяха и забравиха на кой Бог служат. В началото на служението си за Небето те имаха празни портфейли, но пълни с Божия огън сърца. В началото на служението си те служеха на всички и иждивяваха себе си за стадото. После дойде време, когато си позволиха лукса да имат скромнен офис и една секретарка. А още по-късно – лъскав офис с три секретарки...

---

<sup>57</sup> (Римляни 15:3)

<sup>58</sup> (I Коринтяни 9:16)

Такива наистина стъпкаха с краката си писаното:

**“Внимавай да познаваш състоянието на стадата си, и грижи се за добитъка си; защото богатството не е вечно, и короната не трае из род в род...”**<sup>59</sup>

Давид внимаваше на този призив. Той никога не забрави стадата си. Той дори танцуваше на Господ с всичката си сила пред слугите и слугините си за ужас на царското самочувствие на жена си Михала. А тази жена наистина се опита да отвори в Давид врата за човешкия деспотизъм, гордост и надменност. Спомни си с каква ирония тя му каза:

**“Колко славен беше днес Израилевият цар, който се съблече днес пред очите на слугините на служителите си, както се съблича безсрамно един никакъв човек!”**<sup>60</sup>

В сърцето на Михала имаше лъв и този лъв искаше нейния съпруг също да е лъв. Михала искаше народът да се страхува от царя си и да трепери дори от сянката му. Но какво ѝ отговори Давид? Какво ѝ отговори този най-смирен цар измежду всички Израилеви царе:

**“Пред Господа, Който предпочете мене пред баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави вожд над Господните люде, над Израиля, да! Пред Господа играх. И ще се унижа още повече, и ще се смиря пред собствените си очи; а от слугините, за които ти говори, от тях ще бъда почитан...”**<sup>61</sup>

Така разбираш, че смирението е онова съвършено стоене пред Бога, с което никога няма да изгубиш ключа на Давид, нито пък ще отвориш някога врата за влиянието на човешкия деспотизъм.

Защото истински цар пред Господ е не този, който царува, но онзи, в когото Господ царува! Само такъв ще е способен през целия си живот на вяра да стои в съвършените думи на Спасителя:

**“Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях. Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между**

---

<sup>59</sup> (Притчи 27:23-24)

<sup>60</sup> (II Царе 6:20)

<sup>61</sup> (II Царе 6:21-22)



**вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина...”** <sup>62</sup>

Колкото до църкви, които имат самочувствието и духа на Михала, то те ще повторят и съдбата ѝ:

**“Затова** (заради злите си думи към Давид и надменността към Божия народ) **Михала Сауловата дъщеря остана бездетна** (разбирай безплодна) **до края на смъртта си...”** <sup>63</sup>

Нека тази тема те убеди колко е отговорно носенето на ключа на Давид и пребъдването в неговата вяра. С тази вяра и ключ църквата, която посещаваш, ще има винаги отворени врати, които никой не може да затвори. С тази вяра и ключ овцете на Исус ще бъдат съвършено защитени и Лъвът от Юдовото коляно - възцарен в сърцата на християните. Колкото до това как не просто да победиш лъва, но да стоиш в превъзходство над него, то нека следващата тема ти даде знанието и помазанието за това.

---

<sup>62</sup> (Матей 20:25-28)

<sup>63</sup> (II Царе 6:23)

## 6. ВЯРАТА НА ДАНИИЛ ИЛИ ЗА СТОЕНЕТО НАД ЛЪВА

В тази последна тема искам да ти разкрия кое е онова духовно превъзходство, което Бог възпитава в нас, за да стоим винаги над дявола. Една дума събира в себе си смисъла на това превъзходство и тази дума е благочестието. През целия си живот трябва да се стремим към благочестието. Говорейки за изпитанията, които съпътстват вярата на християнина, Апостол Павел пише на Тимотей думите:

**“А ти си последвал моето учение, поведение, прицелна точка, вярата ми, дълготърпението, любовта, твърдостта, гоненията, страданията; какви неща ме сполетяха в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения издържах; и от всички тях ме избави Господ. Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени. А нечестиви човеци и измамници ще се влошават повече и повече, като мамят и бъдат мамени...”**<sup>64</sup>

Забеляваш ли, че всички, които искат да живеят благочестиво, ще бъдат гонени? Гонени защо?

Ами именно затова, защото когато останалите край тях сложат главите си в устата на лъва, те ще откажат да го сторят и така ще станат духовно различни и неудобни за поклонниците на човешкия деспотизъм.

“Тези не приемат авторитета на Еди кой си!” - ще шушукат едни. “Дайте да ги изгоним!” - ще предложат други. “Дайте да напишем писма и до други църкви, че и там да не ги приемат!” - ще добавят трети.

И така - налице идва гонението. Виждаш ли, братко, аз не искам да те занимавам с ереси или доктрини. Аз не искам да ти пълня главата с каквито и да било религиозни глупости. Аз просто искам да разделиш в сърцето си покорството пред Бога от покорството пред човеци. Защото едното винаги стои над другото. Покорен на Бог, ти никога няма да се покориш на човеци. Покорен на човеците, ти никога няма да се покориш на Бога. Това е болезнена тема и изисква духовни усилия, за да бъде разбрана правилно. Когато аз питах Исус как лъвският образ на Злото просто бетонира позициите си в много църкви, Той ми каза:

---

<sup>64</sup> (II Тимотей 3:10-13)

**“Стефане, когато дойде времето да напусна този свят, Аз събрах Моите ученици и им казах:**

**“Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих...”**

**Тогава Аз имах предвид само едно учение. Моето учение. Но ако погледнеш днешното състояние на църквите, ти ще видиш, че учението вече не е едно. Вярващите заменят думата учение с по-модерната дума - “доктрина” - но не в това е проблемът. Проблемът е, че Аз ви оставих една доктрина, а човешките авторитети и религиозният дух накъсаха тази доктрина, за да я смесят с много други доктрини.**

**Небето няма много доктрини. Небето няма много истини. Но хората имат твърде много доктрини и робуват на твърде много човешки истини. Лукавият реши, че покрай сухото може да гори и суровото и покрай Истината Ми могат да виреят и много други истини. Затова покрай Истинската Ми Църква се появиха и много други църкви. И тези, които са в другите църкви, мразят и гонят всеки, който се опитва да прогледне и влезе в Истинската Ми Църква.**

**Ето затова ви е необходимо благочестието!**

**Не благочестието, като средство за печалба, но благочестието, пълно със задоволство. Благочестието с радост, че претърпявате гонение заради Името Ми. Благочестието, като приглеждане на сиромасите и съвършено странене от всеки светски квас. Само с такова благочестие вие ще стоите в позиции над лъвския образ на Злото и няма да размените Славата Ми срещу образ на смъртен човек, политика на смъртен човек, амбиции на смъртен човек, деспотизъм на смъртен човек.**

**Виж сега каква вяра имаше пророк Даниил, защото неговото благочестие наистина устоя над лъвовете на Злото...”**

**А сега, братко, нека видим какво се случи с пророк Даниил. Спомняш ли си как в библейския разказ за него се казва, че беше княз над сто и двадесет сатрапи, поставени от цар Дарий? И освен него, като княз, имаше още двама князе. Даниил имаше много висок пост в царството на Дарий и**

едновременно с това той вярваше в Живия Бог Йеова. Това не се харесваше на дявола. Това никак не се харесваше и на онези сатрапи и князе, които вярваха в собствените си идоли и измислени божества. Те се решиха на едно беззаконие против Даниил, като си рекоха:

**“Няма да намерим никаква причина против тоя Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог...”** <sup>65</sup>

Прогледни духовно в това намерение на сатрапите и князете и ти ще се убедиш, че зад думите им прозира същинската амбиция на дявола-лъв:

Да търси причини против Божиите помазаници, като ги принуждава да правят компромиси с Божия Закон!

Ето тук в пълна степен проличава кои са благочестиви и кои нечестиви.

Какво направиха сатрапите и князете?

Каква беше клопката, която приготвиха на Даниил?

Нека да разберем това, като прочетем думите им, обърнати към цар Дарий:

**“Царю Дарие, да си жив до века! Всичките князе на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите като се съветваха решиха да поискат от царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дни, би отправил някаква просба до кой да било бог, или човек, освен до тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъвовете. Сега, царю, утвърди забраната и подпиши писмената ѝ форма, за да не се измени според закона на мидяните и персите, който не се изменява...”** <sup>66</sup>

Искаш ли да видиш как процъфтява човешкият деспотизъм?

Ами тогава просто му създай удобна доктрина!

Измисли някаква забрана и ето ти най-големия вход за лъвския образ на Злото. А сега си помисли какво му беше на Даниил. Той знаеше, че е на служба към цар Дарий. Той знаеше колко категорично е всяко царско решение. Но този път той видя как царското решение не просто беше категорично, но и против Закона на Бога. До този момент Дарий нямаше конфликт с Даниил, нито Даниил - с Дарий. Нещо повече - царят уважаваше

---

<sup>65</sup> (Даниил 6:5)

<sup>66</sup> (Даниил 6:6-8)

твърде много Божия човек поради превъзходния му дух и мъдрост, знание и опит. Но Даниил не се смути от указа. Словото показва друго, а именно:

**“А Даниил, щом се научи, че била подписана писмената забрана, влезе у дома си, и, като държеше прозорците на стаята си отворени към Ерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог, както правеше по-напред...”**<sup>67</sup>

Замисли се над това, което правеше Даниил, защото тук се открива съвършено свидетелство за благочестие. Забележи подчертаното изречение, защото Исус ми откри, че в него е скрито съвършеното стоене над лъвовете на Злото. Нека ти предам думите на моя Спасител, защото те са така скъпоценни за сърцето ти:

**“Готови ли сте да държите прозорците на стаите си отворени към Ерусалим? Готови ли сте да държите очите на сърцата си отворени към Божието Царство? Готови ли сте да се молите и благодарите на Небето за всяко изпитание и гонение, с което се възвеличава Името Ми?**

**Голяма е тогава наградата ви на небесата, защото така гониха и пророците, които бяха преди вас. Защото същината на всяко благочестие е именно в това - към кого или към какво сте отворили очите на сърцата си.**

**Няма значение кой какво ще ви каже. Няма значение кой как ще реагира. Има значение само това - пред кого ще се поклоните и чия воля ще извършите. Защото волята непременно ще доведе със себе си и силата. Покорството пред човешката воля ще отвори врата на човешката сила и тя ще се превърне в насилие над сърцата ви. Покорството пред Божията Воля ще отвори врата на Божията Сила, която ще ви съхрани и запази съвършени и цели, без недостатък и повреда...”**

Виждаш ли, братко, ти държиш в ръцете си Библията. Тя е Божията конституция. В нея са записани повеленията и правилата, които водят до святост. Тази конституция е по-велика от всяко човешко учение, по-силна

---

<sup>67</sup> (Даниил 6:10)

от всеки напън на Злото, по-превъзходна от всяка догма и доктрина. Даниил не се смути от царския указ. Той не каза:

“Господи, това е положението! Досега Ти се покланях и слушах Твоята Воля, но забраната си е забрана. Не вярвам Ти да искаш Дарий да ме хвърли на лъвовете, нали?”

Нямаше такова нещо в сърцето на Даниил. Няма и не може да съществува такова нещо в Христовото благочестие. Словото показва, че дори Дарий беше притеснен от собствения си указ и сънят побягна от очите му, защото виждаше как на мушката на забраната стои най-превъзходният му поданик и служител. Дарий се притесни сериозно, защото по силата на писаното Даниил щеше да бъде хвърлен в рова на гладните лъвове. И този цар, не можейки да се отметне от забраната, която собственоръчно е подписал, хвърли Божият човек в рова при лъвовете и му каза:

**“Твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, Той ще те отърве...”** <sup>68</sup>

Аз се моля сега Бог да ти даде Неговия поглед, за да разбереш най-важното от тази тема. Аз се моля сега Бог да ти открие, че не толкова лъвовете в рова, колкото лъвовете, които скалъпиха забраната и я поднесоха за подпис при Дарий, бяха най-сериозният противник на Даниил! Това бяха лъвовете на човешките и религиозни авторитети. Това бяха лъвове, чиято хитрост, злоба, завист и презрение Сатана използва умело, за да се отвори вход за погубването на Даниил. Цар Дарий нямаше това виждане, защото бе езичник. Затова се уплаши и притесни. Но Даниил вече беше победил лъвовете на дявола, за да остане невредим и от земните лъвове. Победата на Даниил беше духовна. Това беше победа на Божия Авторитет в сърцето му над авторитета на човешки царе, князе и сатрапи.

Ето такава победа Господ иска да имаш и ти в живота си за Него!

Защото когато цар Дарий, разтреперан отвали камъка на рова, който лично бе запечатал и плачейки извика:

**“Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете?”** <sup>69</sup>

Тогава Даниил излезе невредим от рова и заяви на царя:

---

<sup>68</sup> (Даниил 6:16)

<sup>69</sup> (Даниил 6:20)

**“Царю, да си жив до века! Моят Бог прати ангела Си да затули устата на лъвовете, та не ме повреди, защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю, не съм сторил никакво прегрешение...”<sup>70</sup>**

А сега, братко мой, запомни тайната на съвършеното благочестие:

Когато ти затулваш устата на човешките авторитети в Църквата, за да се възвиси и възцари Божият Авторитет, тогава Бог праща ангела Си, за да затули устата на всеки демон, който би искал да те убие или утесни!

Имаш ли вярата да ходиш така пред Господа? Алелуя! Тогава ти наистина си напоен от словото на тази книга и лъвския образ на Злото няма никаква власт и сила върху теб! Бог да те благослови с всичко, което прочете и от което се вдъхнови! Амин и Амин!

От Името на моя Господ Исус Христос те моля да разпространяваш словото на тази книга всред братя и сестри, като нито за миг не се уплашиш от човешко или демонично гонение! Авторът

---

<sup>70</sup> (Даниил 6:21-22)